

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

Expected learning outcomes and authentic learning outcomes according to Thai
qualification framework for higher education of undergraduate student
occupational health and safety program faculty of health and sports science
Thaksin University.

อรนุช กำเนิดมณี

วิจัยสถาบันคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

พ.ศ. 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย 2) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 194 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (α -Coefficient = 0.946) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และ Multiple regression

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงที่เกิดขึ้นของนิสิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม รองลงมาคือด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับระดับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) เปรียบเทียบเพศ อายุ และชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกันกับผลการเรียนรู้จริงพบว่าค่าเฉลี่ยทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันอย่างสถิติ ($P < 0.05$) เปรียบเทียบช่องทางการเข้าศึกษากับผลการเรียนรู้จริงพบว่าค่าเฉลี่ยแตกต่างกันทางสถิติ ($P < 0.05$) ยกเว้นด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกับผลการเรียนรู้จริงพบว่าไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริง พบว่าอายุของนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้จริง ทั้ง 6 ด้าน เพศมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้จริง ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และช่องทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ผลการเรียนรู้จริง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ABSTRACT

This purpose of this research it to 1) study 6 domains of expected learning outcomes and authentic learning outcomes according to Thai Qualification Framework for Higher Education (TQFHED) of undergraduate student Occupational Health and Safety Programed. 2) Compare the difference between the expected learning outcomes and the factors Authentic learning outcome of an Undergraduate Occupational Health and Safety by Thai Qualification Framework for Higher Education. 3) To study the relationship between personal factors and authentic learning outcomes according to TQFHED of undergraduate students Occupational Health and Safety Program. The population used in this study is 194 students from Occupational Health and Safety program, including 1-4, academic year 2018, amount 194 people. The instrument used was a 5 –rating scale. The cronbach’s alpha coefficient of this study was 0.946. The analyzing of data used frequencies, percentages, means, standard deviation, independent samples t-test, one-way ANOVA (F-test) and Multiple regression. The findinys were as follows. 1) expected learning outcomes and authentic learning outcomes of students at a high level. Factors included the ethics and develop interpersonal relationships and responsibilities. 2)The comparison of expected of learning outcome and Authentic learning outcome in six factors found that there was significant difference at .05. The comparison of different gender, age , academic year and Authentic learning outcome found that there was significant difference at .05. The comparison of different gender, age, academic year and Authentic learning outcome found that there was significant difference at .05. The comparison of way of education entering and Authentic learning outcome found that there was significant difference at .05 except the ethics, and develop interpersonal relationships and responsibilities. The comparison of grade point average (GPA) and Authentic learning outcome found that there was no significant difference at .05 except the develop interpersonal relationships and responsibilities found that there was significant difference at .05. 3) The relationship between personal factors and Authentic learning levels It was found that the age of the students had a correlated with the actual learning results in six factors. Gender correlated with authentic learning outcomes and intellectual skills. Academic year correlated with authentic learning outcomes the develop interpersonal relationships and responsibilities and education entering correlated with authentic learning outcomes the numerical analysis skills; communication and information technology found that there was significant difference at .05.

Keywords: Expected learning outcomes, authentic learning outcomes, Thai Qualification Framework for higher education

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยสถาบันฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของผู้ช่วยศาสตราจารย์เชาวลักษณ์ ฤทธิสรไกร คณบดีคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา อาจารย์และบุคลากรของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่กรุณาให้โอกาสและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนประเภทวิชาการ ขอขอบพระคุณ อาจารย์เสาวนีย์ โปษกะบุตร อาจารย์พิริยลักษณ์ เพชรห้วยลึก อาจารย์ประจำคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา และ อาจารย์ ดร. อุไรวรรณ ทองแก้วแก้ว อาจารย์ประจำคณะเทคโนโลยีและการพัฒนาชุมชน ในการพิจารณาโครงร่างวิจัยและตรวจสอบความสอดคล้องของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ นิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยทุกท่านที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และจัดส่งข้อมูลแบบสอบถาม

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูเวที่แต่บิดา มารดา และ บุรพจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน รวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน

อรนุช กำเนิดมณี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
รายการตาราง	ฉ
รายการภาพประกอบ	ช
บทที่	
1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ประโยชน์จากการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บริบทของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	5
การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	6
มาตรฐานการศึกษาของชาติอุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาของชาติ	7
ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง	10
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
3 วิธีดำเนินการวิจัย	25
ประชากร	25
แบบแผนการวิจัย	25
เครื่องมือที่ใช้การวิจัย	25
การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย	27
4 ผลการวิจัย	28
การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์	28
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	28
ผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	32
ผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	37

บทที่	หน้า
4 (ต่อ) ระดับผลการเรียนรู้ที่ความคาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ	42
ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	44
เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้จริง กับ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ยของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	45
ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	51
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	54
สรุปผลการวิจัย	55
อภิปรายผลการวิจัย	57
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	59
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	60
ก แบบสอบถาม	62
ข การทดสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	67
ค การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	70
ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	73
ประวัติย่อผู้วิจัย	75

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	ตารางแสดงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
4.1	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
4.2	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยภาพรวม	32
4.3	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านคุณธรรม จริยธรรม	32
4.4	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านความรู้ ความสามารถ	33
4.5	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะ ปัญญา	34
4.6	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านพัฒนา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	35
4.7	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการ วิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	35
4.8	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการ ฝึกปฏิบัติ	36
4.9	ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยภาพรวม	37
4.10	ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านคุณธรรม จริยธรรม	38
4.11	ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านความรู้ ความสามารถ	38
4.12	ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะปัญญา	39
4.13	ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านพัฒนา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	40

ตารางที่		หน้า
4.14	ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	41
4.15	ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	41
4.16	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	42
4.17	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	44
4.18	การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	44
4.19	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับเพศ	45
4.20	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับอายุ	46
4.21	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับชั้นปีการศึกษา	47
4.22	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับช่องทางการเข้าศึกษา	48
4.23	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับเกรดเฉลี่ย	49
4.24	การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านคุณธรรม จริยธรรม	51
4.25	การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านความรู้	51
4.26	การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะทางปัญญา	52
4.27	การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	52
4.28	การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร	53
4.29	การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะปฏิบัติ	53

รายการภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	แสดงแผนภูมิแสดงขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)	18
2.2	แสดงกระบวนการตัดสินใจ	26
2.3	แสดงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค	28
2.4	แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	33

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สถานการณ์ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของคนไทย ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ เช่นความเร็วในการติดต่อสื่อสาร การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถติดต่อสื่อสารอย่างไม่มีข้อจำกัด ทั้งนี้เพราะการศึกษาเป็นตัวกลางทางสังคมที่สำคัญในการพัฒนาคน และถ่ายทอดความรู้สู่คน สังคมมีความคาดหวังว่าผู้ที่มีโอกาสได้เรียนในระดับอุดมศึกษาจะเป็นผู้ถึงพร้อมซึ่ง การเป็นผู้รู้จักคิด วิเคราะห์ มีความรับผิดชอบ มีวิริยะอุตสาหะ และมีทักษะในสาขาที่เรียนอย่างเป็นเลิศ (ธงชัย สมบูรณ์, 2546) การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นการเติบโตของสถาบันอุดมศึกษาทั้งในภาครัฐและเอกชน วิทยาลัยชุมชน การศึกษาทางไกล วิทยาลัยพยาบาล และอื่น ๆ อีกมากมาย ได้จัดหาทางเลือกที่มีประสิทธิภาพ สำหรับการศึกษาและการฝึกปฏิบัติทักษะขั้นสูง

สถาบันการศึกษา มีหน้าที่ในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศชาติ และเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน การศึกษาในระดับอุดมศึกษาจึงมีความหลากหลาย ในประเภท รูปแบบและเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนทั้งทางด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การบริหารและการจัดการ ตลอดจนกลุ่มคนผู้รับบริการ โดยสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาส่วนมากต่างมุ่งเน้นการผลิตกำลังคน เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นสำคัญ ดังนั้นความมุ่งหวังของการจัดการศึกษา ในระดับอุดมศึกษา คือผลิตบัณฑิตที่มีคุณสมบัติเพียบพร้อมทั้งในด้านคุณภาพ มีคุณธรรม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานในประเทศ สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจึงได้กำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน สังคมและเหมาะสมกับผู้เรียน

ในปัจจุบันคุณภาพบัณฑิตไม่ได้เน้นที่การเรียนเก่งด้านวิชาการเพียงอย่างเดียว คุณลักษณะสำคัญลำดับต้น ๆ ที่ควรเน้น คือการมีคุณธรรมจริยธรรม คิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็นด้วยวิชาการ มีความรู้พื้นฐานและความสามารถในการปรับตัวสู่การพัฒนาทักษะ มีศักยภาพ และมีคุณสมบัติที่สามารถศึกษา เรียนรู้ และพร้อมที่จะรับการฝึกอบรมก่อนเริ่มทำงานและในระหว่างทำงาน (เกื้อ วงศ์บุญสิน : 2545) รวมทั้งเป็นผู้มีการพัฒนาตนเองตลอดเวลาในลักษณะของการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถทำหน้าที่และมีชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข

การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เป็นการศึกษาในระดับต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา มีจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ว่า การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพในระดับกลาง รวมทั้งมีความสามารถในการริเริ่มประกอบการและการศึกษาระดับปริญญาซึ่งประกอบด้วยระดับปริญญาตรีและสูงกว่านั้นการศึกษาระดับปริญญาตรีมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่มการพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ส่วนการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทาง

ให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษา ค้นคว้าวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี (ปฏิรูปการศึกษา, 2545)

ดังนั้นเพื่อให้มาตรฐานของผู้เรียนที่เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามีมาตรฐานในระดับนานาชาติ และมีเกณฑ์การประเมินมาตรฐานและคุณภาพไปในทิศทางเดียวกัน คณะอนุกรรมการด้านมาตรฐานอุดมศึกษาจึงได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2552 (TQF : Thai Qualification Framework For Higher Education) ประกอบด้วย ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Ethics and Morals) ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical, Communication and Information Technology Skills) ในบางสาขาวิชาอาจกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้มีมากกว่า 5 ด้านก็ได้ เช่น ด้านทักษะปฏิบัติ เน้นทักษะของการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญก็จะเพิ่มมาตรฐานผลเรียนรู้ทางด้านทักษะพิสัย (Domain of Psychomotor Skills) (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

จากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ดังกล่าวได้มีผลในการให้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่แล้วและหลักสูตรที่จะสร้างใหม่จะต้องดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติซึ่งหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสุขศาสตร์ อุตสาหกรรมและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ก็เป็นอีกหนึ่งหลักสูตรที่ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในปี พ.ศ. 2554 และทำการใช้หลักสูตรมาจนถึงปี พ.ศ. 2559 รวมระยะเวลา 5 ปี และในปี พ.ศ. 2560 นั้นหลักสูตรได้มีการปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบของการใช้หลักสูตร โดยเปลี่ยนชื่อหลักสูตรเป็นวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตในปีการศึกษา 2560 ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงจากการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่ปรับปรุงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งผลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ตลอดจนนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร ให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ประโยชน์จากการวิจัย

1. ได้ทราบปัจจัยความคาดหวังผลการเรียนรู้ ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
2. ได้ทราบปัจจัยผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาและระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ
4. เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ขอบเขตการวิจัย

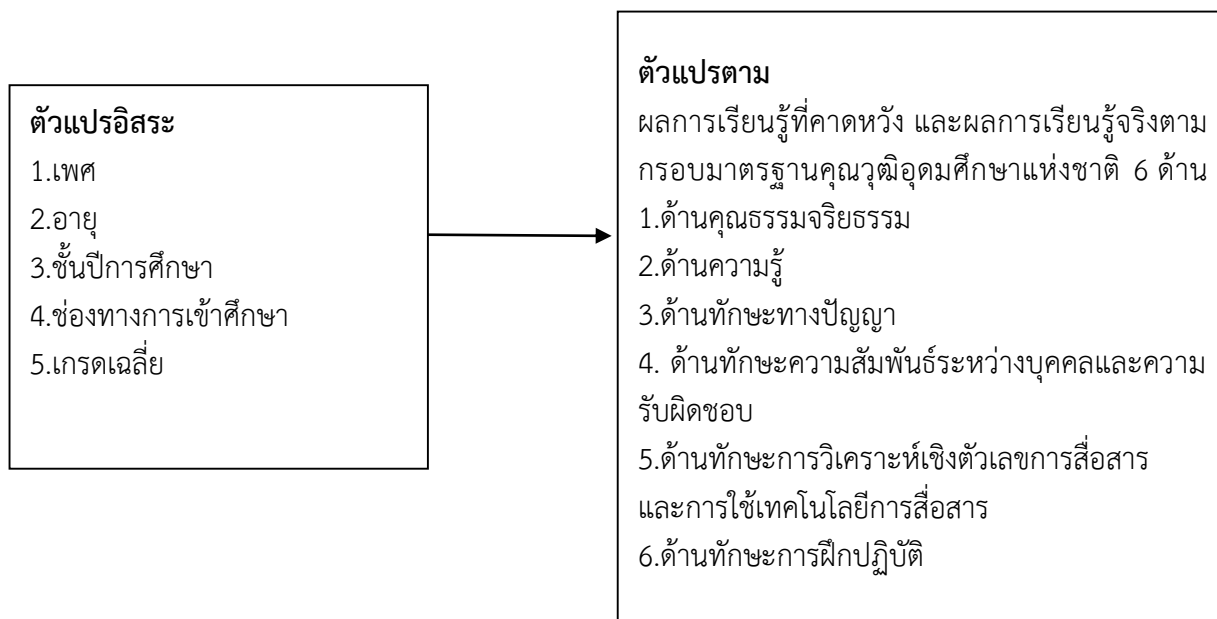
ขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาครอบคลุม 3 ประเด็น ดังนี้

1. เนื้อหาตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยความคาดหวังผลการเรียนรู้ตามและปัจจัยผลการเรียนรู้จริง ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ 6 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ
2. ประชากร ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง
3. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนตุลาคม- พฤศจิกายน 2562

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต หมายถึง ผู้ที่เข้าศึกษาในสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ปีการศึกษา 2558- 2561
2. ความคาดหวังผลการเรียนรู้ หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ในสิ่งที่คาดการณ์หรือมุ่งหวังไว้ล่วงหน้า ที่มีความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ
3. ผลการเรียนรู้จริง หมายถึง ความคิดเห็นของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ที่รับรู้ได้ถึงผลการเรียนรู้ของตนเอง เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาประกอบการวิเคราะห์และอภิปรายผลการวิจัย โดยมีสาระสำคัญตามลำดับดังนี้

- 1) บริบทของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
- 2) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
- 3) มาตรฐานการศึกษาของชาติ
- 4) ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง
- 5) แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้
- 6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) บริบทของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ประวัติศาสตร์สาขาวิชา

หลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณได้เริ่มเปิดสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 ภายใต้ชื่อเดิมคือ “สุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย” โดยหลักสูตรมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีปัญหา จริยธรรม และมีความรอบรู้ ผู้งาน มีความสามารถในการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยพร้อมทั้งสามารถพัฒนาตนเองและพัฒนางานโดยการประยุกต์องค์ความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไปใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม เช่น การบริหารจัดการด้าน อาชีวอนามัยและความปลอดภัย การตระหนัก ประเมินและควบคุมอันตรายในสถานประกอบการ จากปัจจัยคุกคามทางกายภาพ เคมี ชีวภาพและการยศาสตร์ โดยการประยุกต์องค์ความรู้จากผลการศึกษาวิจัยและการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับการป้องกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว

ปรัชญาของหลักสูตร

ปัญญา จริยธรรม นำการพัฒนาสุขภาพและความปลอดภัย มุ่งสู่การพัฒนาสุขภาพที่ยั่งยืน

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

1. มีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับบทบาทวิชาชีพอย่างครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด
2. สามารถปฏิบัติงานทางด้านความปลอดภัยตามที่กฎหมายกำหนด
3. สามารถดำเนินการศึกษาทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย ตลอดจนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ อภิปรายผล และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสม
4. สามารถปฏิบัติงานตามกรอบวิชาชีพได้อย่างมีจรรยาบรรณ รับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม
5. สามารถเป็นผู้นำทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ที่มีความรับผิดชอบ อดทน และผู้งาน
6. สามารถประยุกต์องค์ความรู้เพื่อการพัฒนาสุขภาพที่ยั่งยืน

ความหมายของหลักสูตร

มีการให้ความหมายของหลักสูตรอย่างหลากหลาย เช่น คือเอกสารที่กำหนดโครงการศึกษาของผู้เรียน คือรายวิชาทั้งหมดที่โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาจัดให้เรียน คือประสบการณ์ทุกอย่างที่นักเรียนหรือนักศึกษาพึงได้รับภายใต้การแนะนำของโรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา หรือ เป็นประสบการณ์ทุกอย่างที่นักเรียนหรือนักศึกษาพึงได้รับโดยไม่จำกัดว่าเมื่อไร และอย่างไร แต่ถ้าเป็นความคิดเห็นของนักวิชาการ มีการแบ่งประเภทของหลักสูตรได้สอง แนวทาง โดยแนวทางแรก หลักสูตร หมายถึง แผน ประสบการณ์การเรียนรู้ มองหลักสูตรในลักษณะที่เป็นเอกสาร หรือโครงการการศึกษาที่สถาบันการศึกษาได้จัดวางแผนไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามแผน หรือโครงการที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมถึง รายวิชา เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล และแนวทางที่สอง หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่สถาบันการศึกษาจัดให้ ซึ่งรวมถึง แผนประสบการณ์การเรียนรู้และการนำหลักสูตรไปใช้ หลักสูตรประกอบด้วยเป้าหมาย และจุดมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งบ่งถึงการเลือก การจัดเนื้อหาและแสดงถึงการเรียนการสอน รวมทั้งการประเมินผลด้วย (ชมพันธ์ ฤกษ์ชร ณ อยุธยา. 2540)

2) การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นการศึกษาในระดับต่อจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา มีจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ว่า การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพในระดับกลาง รวมทั้งมีความสามารถในการริเริ่มประกอบการและการศึกษาระดับปริญญา ซึ่งประกอบด้วยระดับปริญญาตรีและสูงกว่านั้นการศึกษาระดับปริญญาตรีมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ ในระดับสูง โดยเฉพาะการประยุกต์ทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติ การริเริ่มการพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพ ส่วนการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการเฉพาะทาง ให้มีความชำนาญมากยิ่งขึ้น มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้าและความเป็นเลิศทางวิชาการ โดยเฉพาะการศึกษาค้นคว้าวิจัย และพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี (ปฏิรูปการศึกษา, 2545.)

การจัดอุดมศึกษาไทยซึ่งได้พัฒนาการมาโดยลำดับ และมีการจัดอย่างหลากหลายดังได้กล่าวแล้วนั้น อาจวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะที่คุกคามอุดมศึกษาไทยได้ ดังนี้ จุดแข็ง (Strength) มีสถาบันอุดมศึกษาอยู่เป็นจำนวนมากกว่า 635 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ ที่ให้โอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่ประชากรของประเทศรวมถึงกว่า 1.6 ล้านคน สถาบันอุดมศึกษา จำนวนมากมีศักยภาพที่จะพัฒนาสู่ความเป็นเลิศและเป็นสากล เห็นได้จากการเปิดขยายหลักสูตรนานาชาติและหลักสูตรร่วมกับต่างประเทศที่มีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นเป็นลำดับจากปลายแผนฯ 6 รวมทั้งการดำเนิน โครงการความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีในรูปแบบที่หลากหลายขึ้น มีการจัดตั้งศูนย์แห่งความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยการรวมตัวของสถาบันอุดมศึกษาเป็น consortium และสถาบันเฉพาะทางอื่น ๆ เช่น สถาบันอัญมณี เป็นต้น

จุดอ่อน (Weakness) อุดมศึกษาไทยประสบปัญหาวิกฤตด้านคุณภาพ จากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นเนื้อหาวิชามากกว่าการสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดอย่างมีวิจารณญาณ (critical thinking) คิดสร้างสรรค์ (creative thinking) โดยเฉพาะในระยะหลัง (ช่วงแผนฯ 6 และแผนฯ 7) ที่มีการเพิ่มปริมาณการผลิตบัณฑิต เพื่อให้ทันกับความต้องการของประเทศ ทำให้คุณภาพการศึกษาลดลง บัณฑิตมีความเข้มแข็งทางวิชาการต่ำกว่ามาตรฐานสากล และขาดคุณลักษณะที่จำเป็นหลายประการ เช่น ความอดทน ซื่อสัตย์ คุณธรรม จริยธรรม

เป็นต้น สถาบันอุดมศึกษาที่มีจำนวนมากต่างมุ่งเน้นภารกิจจัดการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่เหมือนกัน และละเลยภารกิจการวิจัยและสร้างองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาประเทศ ประกอบกับการที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนการวิจัยในอัตราส่วนที่ต่ำมาก เพียงประมาณร้อยละ 5 ของงบประมาณอุดมศึกษาและขาดแรงจูงใจในการทำวิจัย ทำให้ไม่สามารถพัฒนางานวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาได้เท่าที่ควร นอกจากนี้ยังไม่สามารถผลิตบัณฑิตศึกษาเพื่อเป็นกำลังการผลิตผลงานวิจัยได้ตามเป้าหมาย (สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษา, 2542)

3) มาตรฐานการศึกษาของชาติอุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาของชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2542 ต่างมีอุดมการณ์และหลักการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้มีโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมกัน มีการศึกษาตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่พึงประสงค์ (ปฏิรูปการศึกษา, 2545)

อุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคม บูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปูทางความเป็นสมาชิก ที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ความสามารถ เพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่า การศึกษาเป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคม เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเอง และพึ่งกันเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรฐานการศึกษาของชาติ ไว้ 3 มาตรฐาน ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก

เป้าหมายการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาคอนไทยทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” โดยมีการพัฒนาอย่างเหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาคอนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ตรงตามความต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และทักษะ คุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา

จัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญและการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐานการจัดการ กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเห็นแบบอย่างที่ดี ได้ฝึกการคิด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่หลากหลาย ตรงตามความต้องการ และมีความสุขในการเรียนรู้ ครู คณาจารย์รู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล เตรียมการสอนและสื่อที่ผสมผสานความรู้สากลกับภูมิปัญญาไทย จัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ จัดหาและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาความคิดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ ความสำเร็จของการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญขึ้นอยู่กับ 1) ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ผู้เรียน ครู คณาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครองและสมาชิกชุมชน และ 2) ปัจจัยด้านการบริหาร ได้แก่ หลักการบริหารจัดการและหลัก ธรรมาภิบาล

มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้

การสร้างวิถีการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ให้เข้มแข็ง การเรียนรู้ ความรู้ นวัตกรรม สื่อ และเทคโนโลยี เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาสู่สังคมแห่งความรู้ การส่งเสริมและสร้างกลไกเพื่อให้คนไทยทุกคนมีโอกาสและทางเลือกที่จะเข้าถึงปัจจัยและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตด้วยรูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย

โดยการได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคม จะนำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทยในการพัฒนาประเทศรวมทั้งการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ (สภาการศึกษา, 2548)

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education; TQF : HEd)

กรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิ การแบ่งสายวิชา ความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มสูงขึ้นตามระดับของคุณวุฒิลักษณะของหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ การเปิดโอกาสให้เทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

มาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ โดยคุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชาต่าง ๆ ต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและต้องครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ

- (1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม
- (2) ด้านความรู้
- (3) ด้านทักษะทางปัญญา
- (4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- (5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับสาขา/สาขาวิชาที่เน้นทักษะทางปฏิบัติต้องเพิ่มมาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านทักษะพิสัยโดยมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ และลักษณะของหลักสูตรอย่างน้อยต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้ในแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การนำผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาสู่การพัฒนาหลักสูตร

จากประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ซึ่งถือเป็นกฎหมายที่ระบุให้ทุกหลักสูตรต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานที่กำหนดภายในปีการศึกษา 2555 ส่วนหลักสูตรใหม่ที่จะรับนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษา 2553 จะต้องปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานดังกล่าว รวมถึงเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ TQF ขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาไปสู่การปฏิบัติอย่าง

เป็นรูปธรรม ซึ่งแต่ละหลักสูตรจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจัดการเรียนการสอนในรายวิชาใดบ้างที่จะตอบสนองต่อผลการเรียนรู้แต่ละด้าน ซึ่งเรียกว่า การจัดทำแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบจากหลักสูตรสู่รายวิชา (curriculum mapping) ซึ่งการดำเนินการลักษณะนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา 6 ด้าน สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ตามที่มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาสาธารณสุขศาสตร์และสาขาที่เกี่ยวข้องได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยไว้ 6 ด้าน ประกอบกับคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้ประชุมและมีมติเห็นชอบให้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ในหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ไว้ดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ประกอบด้วย ปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมเสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต รักษาวินัยตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อตนเองงานและสังคม รักษาสิทธิของตนเองและเคารพในสิทธิของผู้อื่นรักคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆขององค์กรและสังคม และปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านสาธารณสุข

ด้านที่ 2 ด้านความรู้ ประกอบด้วย มีแนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐาน การวางแผนงานโครงการและการประเมินผลการทำงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน การกำจัดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมดค้นคว้าหากลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ

ด้านที่ 3 ด้านทักษะทางปัญญา ประกอบด้วย ประเมินวิเคราะห์สถานะสุขภาพในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนได้แบบองค์รวม วางแผนพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพสอดคล้องกับบริบทโดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพการบำบัดเบื้องต้นการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพ และ ส่งต่อได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล พนักงานสถานประกอบการ ชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงานในสถานประกอบการ ประชาชนได้อย่างเหมาะสมริเริ่มและสร้างสรรค์ คิดค้นสร้างนวัตกรรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านที่ 4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลอื่น สามารถทำงานเป็นทีมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นใน หน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมาย มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่ดี

ด้านที่ 5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย สามารถใช้เทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ สามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และด้านสาธารณสุข สามารถสื่อสารภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการฟังและการเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ

ด้านที่ 6 ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ประกอบด้วย สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุข สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความ

ปลอดภัย และสาธารณสุขอย่างเป็นองค์รวม สามารถสำรวจตรวจสอบสถานประกอบการ ชุมชนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมานำเสนอ หรือนำเข้าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการประเมินผลกระทบทางสุขภาพอนามัยและคุณภาพสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสิ่งแวดล้อมภายนอกสามารถให้คำแนะนำให้ค่าปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรค การควบคุมโรคการบำบัดโรคเบื้องต้นและการฟื้นฟูสุขภาพตาม พรบ.วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3 สามารถตรวจประเมินบำบัดโรคเบื้องต้นการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อตามพรบ.วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3 สามารถประเมินสถานการณ์การวินิจฉัยการวางแผนงานโครงการสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ และการปฏิบัติตามแผนการติดตามประเมินผล

4) ความหมายและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

พจนานุกรมของออกซ์ฟอร์ด (Oxford University, 1989.) ให้ความหมายของความคาดหวังว่า เป็นสภาวะทางจิตซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือเป็นความคิดเห็นอย่างมีวิจารณ์ญาณของบุคคลที่คาดคะเน หรือคาดการณ์ล่วงหน้าต่อบางสิ่งบางอย่างว่าควรมี ว่าจะเป็น หรืออาจจะเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ เฟอร์กูสัน (Ferguson, 1976 อ้างถึงใน ศรียา เนตรน้อย, 2540) ได้กล่าวถึงความคาดหวัง (Expectation) ว่าหมายถึง การที่บุคคลรับรู้คาดคะเนว่าตนเองน่าจะทำได้เพียงใด นับเป็นการคาดคะเนถึงผลที่จะเกิดขึ้นได้จริงจากการกระทำของตนเอง ซึ่งอาจแตกต่างจากผลที่บุคคลปรารถนามุ่งหวังที่จะได้ ข้อมูลจากการทดลองได้แสดงว่าถึงแม้ว่าจะมีความสอดคล้องตรงกันอยู่มากระหว่างค่านิยมและความคาดหวังของบุคคล แต่ความคาดหวังจะมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการแสดงพฤติกรรมจริงของบุคคล โดยที่องค์ประกอบต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม มีส่วนที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือการปรับระดับความคาดหวังได้มากกว่าการเปลี่ยนแปลง

พจนานุกรมของเวบสเตอร์ (Webster อ้างถึงใน ชมพูนุท นุตาคม, 2543, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า หมายถึง ความหวัง (hope) ถ้าบุคคลมีความคาดหวังหรือความหวังย่อมจะก่อให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ในแนวทางที่ดี ซึ่งเห็นตรงกันกับ รีเบอร์ (Reber, 1985, หน้า 257 อ้างถึงใน สุวัฒนา อุทัยรัตน์ สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ไพบุลย์ และชุตีพร เอี่ยมอรพรรณ, 2541) ซึ่งได้ให้ความหมายของความคาดหวังว่า เป็นเจตคติหรือแรงจูงใจที่ บุคคลมีต่อผลของการกระทำที่ตนตั้งจุดมุ่งหมายไว้

จากความหมายของความคาดหวังที่กล่าวมาในข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นแรงจูงใจ เป็นความหวังที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของมนุษย์ มีเป้าหมายหรือมีการคาดคะเนตามความรู้สึกหรือการรับรู้ของบุคคลนั้น ๆ

ปัจจัยเกี่ยวกับความคาดหวัง

เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1974, หน้า 187-191 อ้างถึงใน กรรณิการ์ จิตต์บรรเทา, 2539) ได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังไว้ด้วยกันทั้งหมด 11 ปัจจัยได้แก่ วัฒนธรรม (cultural ideals) ชนิดของครอบครัว (kind of family) ระดับชั้นทางสังคม (ordinal position) การอบรมเลี้ยงดู (discipline) ฐานะในกลุ่ม (group status) การใช้กลไกการหลบหนี (use of escape mechanisms) การบอกเล่าความคาดหวัง (verbalization of aspirations) ความล้มเหลวและความสำเร็จในอดีต (past failures and successes) เพศ (sex) เขาวนปัญญา (intelligence) และบุคลิกภาพ (personality)

นอกจากนี้ ปีติพงศ์ ประเสริฐผล (2535, หน้า 20-21 อ้างถึงใน สุวัฒนา อุทัยรัตน์ สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ไพบุลย์ และชุตีพร เอี่ยมอรพรรณ, 2541) ยังได้สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังประกอบด้วย การฝึกฝนในวัยเด็ก ความปรารถนาของบิดามารดา ความคาดหวังจากบุคคลสำคัญอื่น ๆ ได้แก่ ความคาดหวังจาก

กลุ่ม และความคาดหวังของบุคคลสำคัญสำหรับเด็ก การแข่งขันกับบุคคลอื่น วัฒนธรรม จารีตประเพณี ในสังคม สื่อมวลชน ประสบการณ์ ความสนใจและค่านิยม

จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังมีองค์ประกอบอยู่ 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายใน เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ ปัญหา บุคลิกภาพ ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดู วัฒนธรรมจารีตประเพณี ความสนใจและค่านิยม เป็นต้น

ประเภทของความคาดหวัง

เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1974, หน้า 272 อ้างถึงใน สุวัฒนา อุทัยรัตน์ สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ ไพบูลย์ และ ชูติพร เอี่ยมอรพรรณ, 2541, หน้า 7-8) ได้แบ่งประเภทของความคาดหวังออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความคาดหวังในทางบวก (positive) กับทางลบ (negative) ความคาดหวังในทันทีทันใด (immediate) กับห่างไกล (remote) ความคาดหวังที่เป็นจริง (realistic) กับไม่เป็นจริง (unrealistic) ซึ่งพอสรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวังแบ่งออกเป็นสองฝ่ายซึ่งมีลักษณะที่ตรงกันข้ามกัน

5) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบด้าน “การจัดการเรียนรู้” นับว่าเป็นองค์ประกอบหลักที่แสดงถึงการเรียนรู้ว่าเป็นรูปธรรม ประกอบด้วยความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริงของการเรียนรู้ บทบาทของครู และบทบาทของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นสำคัญจะทำให้สำเร็จเมื่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ครูและผู้เรียน มีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับ ความหมายของการเรียนรู้ ดังสาระที่ ทิศนา แชมมณี (2544) ได้กล่าวไว้ 6 ประเด็น ดังนี้

1. การเรียนรู้เป็นงานเฉพาะบุคคลทำแทนกันไม่ได้ ครูที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ต้องเปิดโอกาสให้เขาได้มีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตัวของเขาเอง

2. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญา ต้องมีการใช้กระบวนการคิด สร้างความเข้าใจ ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ดังนั้นครูจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดทำความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ

3. การเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสังคม เพราะในเรื่องเดียวกัน อาจคิดได้หลายแง่หลายมุมทำให้เกิดการขยาย เติมเต็มข้อความรู้ ตรวจสอบความถูกต้องของการเรียนรู้ตามที่สังคมยอมรับด้วย ดังนั้น ครูที่ปรารถนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่นหรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ

4. การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เป็นความรู้สึกเบิกบาน เพราะหลุดพ้นจากความไม่รู้ นำไปสู่ความใฝ่รู้ อยากรู้ อีกเพราะเป็นเรื่องน่าสนุก ครูจึงควรสร้างภาวะที่กระตุ้นให้เกิดความอยากรู้หรือคืบข้องใจบ้าง ผู้เรียนจะหาคำตอบเพื่อให้หลุดพ้นจากความข้องใจ และเกิดความสุขขึ้นจากการได้เรียนรู้ เมื่อพบคำตอบด้วยตนเอง

5. การเรียนรู้เป็นงานต่อเนื่องตลอดชีวิต ขยายพรมแดนความรู้ได้ไม่มีที่สิ้นสุด ครูจึงควรสร้างกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการแสวงหาความรู้ไม่รู้จักจบ

6. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลง เพราะได้รู้มากขึ้น ทำให้เกิดการนำความรู้ไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ เป็นการพัฒนาไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ผลการพัฒนาของตัวเองด้วย

จากความหมายของการเรียนรู้ที่กล่าวมา ครูจึงต้องคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน การเน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก การพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เรียน การจัดกิจกรรมให้น่าสนใจ ไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ความมีเมตตา

กรุณาต่อผู้เรียน การท้าทายให้ผู้เรียนอยากรู้ การตระหนักถึงเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศหรือสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง การสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ การมีจุดมุ่งหมายของการสอน ความเข้าใจผู้เรียน ภูมิหลังของผู้เรียน การไม่ยึดวิธีการใดวิธีการหนึ่งเท่านั้น การเรียนการสอนที่ดีเป็นพลวัต (dynamic) กล่าวคือ มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งในด้าน การจัดกิจกรรม การสร้างบรรยากาศ รูปแบบเนื้อหาสาระ เทคนิค วิธีการ การสอนสิ่งที่ไม่ไกลตัวผู้เรียนมากเกินไป และการวางแผนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ

องค์ประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน

องค์ประกอบสุดท้ายที่สำคัญและนับว่าเป็นเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ซึ่งมีลักษณะที่แตกต่างจากเดิมที่เน้นเนื้อหาสาระเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับ องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะการจัดการเรียนรู้ก็เพื่อเน้นให้มีผลต่อการเรียนรู้ ดังนั้น ตัวบ่งชี้ที่บอกถึงลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียน ประกอบด้วย

1) การเรียนรู้อย่างมีความสุข เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล คำนึงถึงการทำงานของสมองที่ส่งผลต่อการเรียนรู้และพัฒนาการทางอารมณ์ของผู้เรียน ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องที่ต้องการในบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติ บรรยากาศของการเอื้ออาทรและเป็นมิตร ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย นำผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้

2) การเรียนรู้จากการได้คิดและลงมือปฏิบัติจริง หรือกล่าวอีกลักษณะหนึ่งคือ “เรียนด้วยสมองและสองมือ” เป็นผลจากการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้คิด ไม่ว่าจะเกิดจากสถานการณ์หรือคำถามก็ตาม และได้ลงมือปฏิบัติจริงซึ่งเป็นการฝึกทักษะที่สำคัญคือ การแก้ปัญหา ความมีเหตุผล

3) การเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และเรียนรู้ร่วมกับบุคคลอื่น เป้าหมายสำคัญด้านหนึ่งในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญคือ ผู้เรียนแสวงหาความรู้ที่หลากหลายทั้งในและนอกโรงเรียน ทั้งที่เป็นเอกสาร วัสดุ สถานที่ สถานประกอบการ บุคคลซึ่งประกอบด้วยเพื่อน กลุ่มเพื่อน วิทยากร หรือผู้เป็นภูมิปัญญาของชุมชน

4) การเรียนรู้แบบองค์รวมหรือบูรณาการ เป็นการเรียนรู้ที่ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ ได้ สดส่วนกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ความดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชาที่จัดให้เรียนรู้

5) การเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง เป็นผลสืบเนื่องมาจากความเข้าใจของผู้จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญว่า ทุกคนเรียนรู้ได้ และเป้าหมายที่สำคัญคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถที่จะแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้จัดการเรียนรู้จึงควรสังเกตและศึกษาธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าถนัดที่จะเรียนรู้แบบใดมากที่สุด ในขณะที่เดียวกันกิจกรรมการเรียนรู้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในการเรียนรู้โดยโครงการ) การสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง นอกจากผู้เรียนจะได้ฝึกด้านการจัดการแล้วยังได้ฝึกด้านสมาธิ ความมีวินัยในตนเอง และการรู้จักตนเองมากขึ้น

เมื่อครูจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลแล้ว และมีความประสงค์จะตรวจสอบว่าได้ดำเนินการถูกต้องตามหลักการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือไม่ ครูสามารถตรวจสอบด้วยตนเอง โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานด้านกระบวนการ มาตรฐานที่ 8 ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหาและตัดสินใจ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาหาความรู้ แสวงหาคำตอบและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง การนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกและส่งเสริม

คุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสุนทรียภาพอย่างครบถ้วน ทั้งด้านดนตรี ศิลปะและกีฬาส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย การทำงานร่วมกับผู้อื่นและยอมรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน การประเมินพัฒนาการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายและต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนรักสถานศึกษาของตนและมีความกระตือรือร้นในการไปโรงเรียน

สรุปว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การจัดการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ เกิดความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปบูรณาการใช้ในชีวิตประจำวัน มีคุณสมบัติตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข

ทฤษฎีการเรียนรู้และกระบวนการเรียนรู้

การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การพัฒนาความคิดและความสามารถ โดยอาศัยประสบการณ์และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อม ทำให้บุคคลดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขในสังคม การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ซับซ้อน การจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างครบถ้วนจึงไม่เป็นเรื่องง่าย นักปรัชญาและนักจิตวิทยาการศึกษาหลายคน ได้พยายามคิดค้นทฤษฎีและกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนรู้กันมานานแล้ว เช่น การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (learning by doing) ของ John Dewey ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก (theory of cognitive development) ของ Jean Piaget การรู้ด้วยการค้นพบ (discovery learning) ของ Jerome S. Bruner (1961) การเรียนรู้ที่มีความหมายของ David P. Ausubel (1969) เป็นต้น การ์เจย์ (Robert M. Gagne: 1970) ได้เสนอเงื่อนไขของการเรียนรู้ (conditions of learning) ไว้ 8 ประการคือ การเรียนรู้เมื่อได้รับสัญญาณ (signal learning) การเรียนรู้ในลักษณะของการกระตุ้นและการตอบสนอง (stimulus response learning) การเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงการกระตุ้นและการตอบสนองหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน (chaining) การเรียนรู้โดยการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างการกระตุ้นและการตอบสนองหลาย ๆ อย่างด้วยภาษา (verbal association) การเรียนรู้แบบแยกแยะ (discrimination learning) การเรียนรู้ในแนวความคิดหลัก (concept learning) การเรียนรู้ในกฎเกณฑ์ (rule learning) และการเรียนรู้เชิงแก้ปัญหา (problem solving process)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่พูดกันมากในปัจจุบัน คือ ทฤษฎีการสร้างเสริมความรู้ (constructivism) ซึ่งเชื่อกันว่านักเรียนทุกคนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่างมาแล้วไม่มากนัก ก่อนที่ครูจะจัดการเรียนการสอนให้เน้นว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นด้วยตัวของผู้เรียนเอง และการเรียนรู้เรื่องใหม่จะมีพื้นฐานมาจากความรู้เดิม ดังนั้น ประสบการณ์เดิมของนักเรียนจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง กระบวนการเรียนรู้ (process of learning) ที่แท้จริงของนักเรียนไม่ได้เกิดจากการบอกเล่าของครู หรือนักเรียนเพียงแต่จดจำแนวคิดต่าง ๆ ที่มีผู้บอกให้เท่านั้น แต่การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามทฤษฎีการสร้างเสริมความรู้ เป็นกระบวนการที่นักเรียนจะต้องสืบค้น เสาะหา สืบค้นตรวจสอบ และค้นคว้าด้วยวิธีการต่าง ๆ จนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและเกิดการรับรู้ความรู้นั้นอย่างมีความหมาย จึงจะสามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของนักเรียนเอง และเก็บเป็นข้อมูลไว้ในสมองได้อย่างยาวนาน สามารถนำมาใช้ได้เมื่อมีสถานการณ์ใด ๆ มาเผชิญหน้า ดังนั้น การที่นักเรียนจะสร้างองค์ความรู้ได้ ต้องผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (inquiry process)

6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิรินภา จามรมาน และคณะ (2549) สืบค้นความพึงพอใจของบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์ต่อการจัดการศึกษาของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่าบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษา

ของสาขาวิชาตนเองในด้านหลักสูตร ด้านกิจกรรมและรูปแบบการเรียนการสอน และด้านสื่อการสอนในระดับปานกลาง แต่มีความพึงพอใจด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับสูง ส่วนความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของคณะสังคมศาสตร์โดยรวม ด้านการเป็นบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์อยู่ในระดับสูง แต่ด้านการให้บริการและเจ้าหน้าที่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านทะเบียน/ทุนนิสิต และด้านห้องสมุดเทคโนโลยีการศึกษายู่ในระดับปานกลาง

ชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม (2559) ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยความคาดหวังผลการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ปัจจัยด้านคุณธรรมและจริยธรรม รองลงมา คือด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ปัจจัยผลการเรียนรู้จริงโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ปัจจัยด้านคุณธรรมและจริยธรรม รองลงมาคือด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ 3) ผลการเปรียบเทียบระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับระดับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญวิทย์ หาญรินทร์ (2559) ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการศึกษาพบว่าคุณลักษณะของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาตามกรอบทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า มากที่สุดคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม รองลงมาคือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านความรู้ และด้านทักษะทางปัญญา ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และประสบการณ์การทำงานที่แตกต่างกันมีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทั้ง 5 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่อยู่ต่างสาขาวิชา มีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติไม่แตกต่างกัน และจำแนกระดับความสุขในการเรียนกับระดับคุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทั้ง 5 ด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัชรินทร์ แพงศรี และ ชีระ ฤทธิรอด (2557) ศึกษาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HED) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF ของนักศึกษายู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านและเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย พบว่า มากที่สุดคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ ด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.84$) และด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.84$) และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่จำแนกตาม เพศ กลุ่มสาขาวิชา ระดับการศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และระดับความสุขในการเรียน ที่แตกต่างกันทำให้ระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษาที่มี อายุ ภูมิฐานะ ที่พักอาศัยขณะศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ และอาชีพ ที่แตกต่างกันระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัฐภาพร เกตานนท์ แนวแห่งธรรม (2558) ศึกษาการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรพบว่ามีสภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.70$, $S.D. =.26$) และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu= 4.79$, $S.D. =.09$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNIModified) เท่ากับ .16 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านทักษะทางปัญญามีดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นลำดับแรก (.35) รองลงมาเป็นด้านความรู้ (.33) และด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยี เป็นลำดับที่ 3 (.31) 2) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เฉพาะด้านของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่ามีสภาพที่เป็นอยู่อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$, $S.D. =.22$) และสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $S.D. =.11$) และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNIModified) เท่ากับ .32 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีมีดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นลำดับแรก (.40) รองลงมาเป็นด้านทักษะทางปัญญา (.34) และด้านความรู้ เป็นลำดับที่ 3 (.30)

ฉันทย์ชนก นันตติกุล (2554) ศึกษาในระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับ TQF ของนิสิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะทางปัญญา และความรู้

ประพันธ์ เกียรติเผ่า (2555) ศึกษาความคาดหวังผลการเรียนรู้และผลการเรียนรู้จริง ของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่าระดับความคาดหวังผลการเรียนรู้ ของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ในภาพรวม ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา อยู่ในระดับปานกลาง ระดับผลการเรียนรู้จริง ในภาพรวม ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด เปรียบเทียบความคาดหวังผลการเรียนรู้และผลการเรียนรู้จริง พบว่าค่าเฉลี่ยทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$) เปรียบเทียบเพศที่แตกต่างกับผลการเรียนรู้จริง พบว่าค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$) เปรียบเทียบช่วงอายุที่แตกต่างกับผลการเรียนรู้จริง พบว่าค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$) ยกเว้นด้านปัญญา ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$) เปรียบเทียบชั้นปีการศึกษาที่แตกต่างกับผลการเรียนรู้ พบว่าค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$) ยกเว้นด้านปัญญา ค่าเฉลี่ยแตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$) และเปรียบเทียบช่องทางการเข้าศึกษาที่แตกต่างกับผลการเรียนรู้จริง พบว่าค่าเฉลี่ยทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>.05$) สรุปตามตาราง ที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 แสดงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
ศิริรณภา จามรมาน (2549)	- ศึกษาความพึงพอใจของบัณฑิตต่อการจัดการศึกษาของคณะสังคมศาสตร์และศึกษาความพึงพอใจของบัณฑิตต่อการจัดการการศึกษาของภาควิชาที่บัณฑิตจบการศึกษาตามปัจจัยส่วนบุคคล	- ด้านอาจารย์ผู้สอน - ด้านหลักสูตร - ด้านกิจกรรมและรูปแบบการเรียนการสอน - ด้านสื่อการสอน - ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาและการให้คำปรึกษา - ด้านการเป็นบัณฑิตของคณะสังคมศาสตร์ - ด้านการให้บริการและเจ้าหน้าที่คณะสังคมศาสตร์ - ด้านอาคาร สถานที่/ห้องเรียน - ด้านทะเบียน/ทุนนิสิต - ด้านห้องสมุด/โสต/เทคโนโลยีการศึกษา	- บัณฑิตคณะสังคมศาสตร์ จำนวน 159 คน	- แบบสอบถาม - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) - t-test - F-test - วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)	- ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของภาควิชาที่บัณฑิตจบการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 91.24 - ความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาคณะสังคมศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.56

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
ชาญวิทย์ หาญรินทร์ (2559)	1) ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนักศึกษาปริญญาตรีสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ 2) เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงของนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	- ด้านคุณธรรมและจริยธรรม - ด้านความรู้ - ด้านทักษะทางปัญญา - ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ - ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ - ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้	นักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ชั้นปีที่ 1 - 4 จำนวน 480 คน	- แบบสอบถาม - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) - Paired-Samples t-test) - t-test - F-test	1) ปัจจัย ความคาดหวังผลการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ปัจจัยด้านคุณธรรมและจริยธรรม รองลงมาคือด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ปัจจัยผลการเรียนรู้จริงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ปัจจัยด้านคุณธรรมและจริยธรรม รองลงมาคือด้านทักษะความสัมพันธ์

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
					ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ และด้าน ทักษะการจัดการเรียนรู้ 3) ผลการเปรียบเทียบ ระดับผลการเรียนรู้ที่ คาดหวังกับระดับผลการ เรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้านมี ความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
ชาญวิทย์ หาญรินทร์ (2559)	1) ศึกษาระดับคุณลักษณะ ของบัณฑิตศึกษาที่พึง ประสงค์ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาคณะศิลป ศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม 2) เปรียบเทียบคุณลักษณะ ของบัณฑิตศึกษาที่พึง ประสงค์ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ	- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) สถานภาพของบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สาขาวิชา อาชีพ และประสบการณ์ การทำงาน 2) ระดับความสุขในการ เรียน - ตัวแปรตาม คือ ระดับ คุณลักษณะของบัณฑิตที่ พึงประสงค์ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ทั้ง 5 ด้าน	นักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 120 คน	- แบบสอบถาม - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ร้อยละ - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D) - t-test - F-test	- คุณลักษณะของ นักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านและเรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย พบว่า มากที่สุดคือ ด้าน คุณธรรม จริยธรรม รองลงมาคือ ด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
	ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยจำแนกตามสถานภาพ ของบุคคล และระดับ ความสุขในการเรียน				และด้านทักษะความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ ด้านความรู้ และด้าน ทักษะ ทางปัญญา - ผลการทดสอบ สมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และ ประสบการณ์การทำงาน ที่แตกต่างกันมีระดับ คุณลักษณะของ บัณฑิตศึกษาตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
วัชรินทร์ แพงศรี (2557)	ศึกษาระดับคุณลักษณะ ของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามกรอบ TQF และ เปรียบเทียบคุณลักษณะ ของบัณฑิตที่พึงประสงค์	- ตัวแปรอิสระ ได้แก่ 1) สถานภาพของบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ กลุ่ม สาขาวิชา ระดับ การศึกษา ชั้นปีที่ศึกษา	นักศึกษาระดับบัณฑิต ศึกษา มหาวิทยาลัย ขอนแก่น จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง 415 คน	- แบบสอบถาม - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ร้อยละ - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	1) คุณลักษณะของ บัณฑิตที่พึงประสงค์ตาม กรอบ TQF ของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.86)

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
	ตามกรอบ TQF ของ นักศึกษาระดับบัณฑิต ศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่น	เกรดเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา ที่พักอาศัย ขณะศึกษา สถานภาพ สมรส รายได้ และอาชีพ 2) ระดับความสุขในการ เรียน - ตัวแปรตาม คือ ระดับ คุณลักษณะของบัณฑิตที่ พึงประสงค์ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) 5 ด้าน		- t-test - F-test	เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย พบว่า มาก ที่สุดคือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ($\square\square\square\square\bar{X}$ = 4.02) รองลงมาคือ ด้านความรู้ ($\bar{X} = 3.84$) และด้านทักษะความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.84$) 2) ระดับการศึกษา ชั้นปี ที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม และระดับความสุขในการ เรียน ที่แตกต่างกันทำให้ ระดับคุณลักษณะของ บัณฑิตที่พึงประสงค์ตาม กรอบ TQF แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
รัชฎาพร เกตานนท์ แนวแห่งธรรม (2558)	เพื่อประเมินความ ต้องการจำเป็นในการ พัฒนาคุณลักษณะบัณฑิต ที่พึงประสงค์ตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาสาขาพัฒน ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	- ด้านคุณธรรมและ จริยธรรม - ด้านความรู้ - ด้านทักษะทางปัญญา - ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ - ด้านทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ - ด้านทักษะการจัดการ เรียนรู้	นักศึกษานักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา หลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎี บัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปี การศึกษา 2556 – 2557 จำนวน 56 คน	- แบบสอบถาม - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ร้อยละ - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D) - ค่าดัชนีลำดับ ความสำคัญของความ ต้องการจำเป็น	1) การประเมินความ ต้องการจำเป็นในการ พัฒนาคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ พบว่า มีสภาพที่เป็นอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\mu =$ 3.70, S.D = .26) 2. ผลการประเมินความ ต้องการจำเป็นในการ พัฒนาคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ เฉพาะด้าน พบว่ามีสภาพ ที่เป็นอยู่อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$, S.D = .22)
ฉันทย์ชนก นันตติกุล (2554)	ศึกษาระดับ TQF ของ นิสิตปริญญาตรี คณะ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ บางเขน	1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ สาขาที่ศึกษา ชั้นปี ที่ศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสม ภูมิลำเนา ที่พักอาศัย ขณะศึกษา สถานภาพ สมรส ของ ครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลำดับการเกิด รายได้ของ ครอบครัว ระดับ	นิสิตระดับปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหา วิทยาเกษตรศาสตร์ บางเขน จำนวน 3,283 คน	- แบบสอบถาม - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ร้อยละ - ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D) - t-test - F-test	ระดับ TQF ของนิสิตอยู่ ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมา ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และ

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
		<p>การศึกษาของบิดาและมารดา ระดับทุนทางสังคม ระดับความสุขในการเรียน</p> <p>2) ตัวแปรตาม ระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - ด้านคุณธรรมและจริยธรรม - ด้านความรู้ - ด้านทักษะทางปัญญา - ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ - ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ - ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ 			<p>การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะทางปัญญา และความรู้</p>

ผู้วิจัย (ปี)	วัตถุประสงค์	ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือ/สถิติ	ผลการศึกษา
ประพันธ์ เกียรติเผ่า (2555)	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความคาดหวังผลการเรียนรู้และผลการเรียนจริงของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จำแนกตามตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา และช่องทางการเข้าศึกษา	1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา 2) ตัวแปรตาม ระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ - ด้านคุณธรรมและจริยธรรม - ด้านความรู้ - ด้านทักษะทางปัญญา - ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ - ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ - ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้	นิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ชั้นปีที่ 1 – 4 ปีการศึกษา 2554 คณะศึกษาศาสตร์ และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำนวน 208 คน	- แบบสอบถาม - ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) - ร้อยละ - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) - Pair Sample T-Test) - Independent Samples T-Test, - One Way ANOVAs)	ระดับ TQF ของนิสิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะทางปัญญา และความรู้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) วิธีการดำเนินวิจัยจะได้นำเสนอเป็นขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากร
2. แบบแผนการวิจัย
3. เครื่องมือในการวิจัย
4. การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัย คือ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 194 คน

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยอาศัยข้อมูลในการศึกษาดังนี้

2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาและค้นคว้าหนังสือ ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

3. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับสำหรับสอบถามระดับความคาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม
2. ด้านความรู้ ความสามารถทางวิชาการ
3. ด้านทักษะทางปัญญา
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

6. ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามแบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับสำหรับสอบถามความคาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

หลักเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม

แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดหลักเกณฑ์การให้ค่าน้ำหนักคะแนน 5 ระดับ ว่าข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบในระดับใด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
4 เห็นด้วยมาก	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากเป็นส่วนมาก
3 เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านเป็นบางส่วน
2 เห็นด้วยน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย
1 เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

เกณฑ์ในการวิเคราะห์คะแนนระดับความคาดหวังและผลการเรียนรู้จริง

สำหรับเกณฑ์ในการแปลค่าระดับคะแนนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงของนิสิต โดยสูตรการหาความต้องการของอันตรภาคชั้น (ประกอบ กรรณสูตร.2542 : 26) จะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5-1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

จากอันตรภาคชั้นดังกล่าวสามารถแบ่งระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงของนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยสามารถกำหนดค่าเฉลี่ยผลรวมเป็น 3 ช่วง ซึ่งแต่ละช่วงจะแบ่งระดับ ได้ดังนี้

ช่วงระดับคะแนน 3.68 ถึง 5.00 หมายถึง นิสิตมีความคาดหวังและมีผลการเรียนรู้จริงอยู่ในระดับมาก

ช่วงระดับคะแนน 2.34 ถึง 3.67 หมายถึง นิสิตมีความคาดหวังและมีผลการเรียนรู้จริงอยู่ในระดับปานกลาง

ช่วงระดับคะแนน 1.00 ถึง 2.33 หมายถึง นิสิตมีความคาดหวังและมีผลการเรียนรู้จริงอยู่ในระดับน้อย

4. การสร้างและทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

4.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องปัจจัยเกี่ยวกับความคาดหวังผลการเรียนรู้และปัจจัยผลการเรียนรู้จริง ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

4.2 แบบสอบถามได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสรุปเป็นขอบข่ายเนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามของฝ่ายวิชาการ และประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

4.3 ความเที่ยงตรง โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่หลังจากนั้นจึงให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรภายในมหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความถูกต้องและความชัดเจนของข้อคำถามรายข้อ (Item) กับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Item-objective Congruence) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็นและให้ค่าคะแนน เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นตรงกับเนื้อหา (+1) เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นตรงกับเนื้อหา (0) เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นไม่ตรงกับเนื้อหา (-1) นำคะแนนแต่ละข้อมาหาค่า IOC (Index of Item-Objective Congruence) โดยมีเกณฑ์ตัดสินค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้มากกว่า 0.5 ขึ้นไป ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ และสามารถนำมาใช้ได้ (ประคอง วรรณสูตร. 2542 : 26)

4.4 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ในการทดสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือซึ่งผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทำการทดสอบก่อนปฏิบัติงานจริง (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา โดยการทดลองจำนวน 30 ชุด แล้วนำข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ ครอนบาค แอลฟา (Cronbach s alpha) ซึ่งยอมรับกันจะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70

4.5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วตรวจสอบและนำเสนอเกี่ยวกับการจัดทำฉบับสมบูรณ์ สำหรับใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ศึกษาจากข้อมูลจากเอกสาร ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง หนังสือทางวิชาการ รวมถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

5.2 เสนอและพัฒนาโครงสร้างวิจัย

5.3 พัฒนาแบบสอบถามโดยผ่านผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน

5.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out)

5.5 เก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามดังกล่าวที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปสอบถามนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ถึง ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง ตามรายชื่อที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2561 รวม 194 ชุด โดยแยกเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 64 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 42 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 39 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 49 คน รวม 194 คน

2) รวบรวมข้อมูลตามจำนวนที่กำหนดไว้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4.6 สรุปผลการศึกษา

4.7 นำเสนอผลการศึกษาแก่หลักสูตรเพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงการเรียนการสอน และปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

6. ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

งานวิจัยนี้ได้มีการชี้แจงและแจ้งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยให้ผู้เข้าร่วมการวิจัยรับทราบ การเข้าร่วมโครงการเป็นไปด้วยความสมัครใจ ใช้วิธีการยินยอมด้วยการลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมวิจัย เมื่อเข้าร่วมโครงการแล้วมีสิทธิ์ตัดสินใจออกจากโครงการได้ทุกเมื่อ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้จะนำเสนอในภาพรวม ไม่มีการระบุตัวบุคคล ไม่มีการเปิดเผยรายชื่อ-สกุลของผู้เข้าร่วมวิจัย และจะนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่ได้ตามความเป็นจริง โดยผ่านการพิจารณาทางจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยทักษิณ เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2562 (REC No. 067)

7. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมด โดยมีลำดับการวิเคราะห์ดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ย โดยใช้ ค่าความถี่ และร้อยละ

2) วิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน σ

3) วิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4) วิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้ที่ความคาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงโดยพิจารณาจากระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้ง 6 ด้าน โดยการใช้การทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (Paired-Samples t-test)

6) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยการใช้การทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (Paired-Samples t-test)

7) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ยของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยการใช้การทดสอบ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test (Independent-Samples) และ F-test ทั้ง 6 ด้าน

8) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนรู้จริง โดยใช้สถิติวิเคราะห์ Multiple regression

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2561 และนำข้อมูลมาจัดการเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ผลการวิจัยได้นำเสนอเป็น 9 ส่วน ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
4. ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
5. ระดับผลการเรียนรู้ที่ความคาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ
6. ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
7. ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ
8. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้จริง กับ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ยของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
9. ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี

1. การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มประชากร จำนวน 194 ชุด โดยมีอัตราการตอบกลับ (Response Rate) จำนวน 182 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.8 ซึ่งก่อนดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยหาค่า Missing Data พบว่า แบบสอบถามทุกชุดมีความสมบูรณ์

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=182)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	37	20.3
หญิง	145	79.7
อายุ		
ระหว่าง 17-19 ปี	53	29.1
ระหว่าง 20-22 ปี	109	59.9
23 ปีขึ้นไป	20	11.0
ชั้นปีการศึกษา		
ชั้นปีที่ 1	52	28.6
ชั้นปีที่ 2	43	23.6
ชั้นปีที่ 3	39	21.4
ชั้นปีที่ 4	48	26.4
ช่องทางการเข้าศึกษา		
โควต้า	57	31.3
รับตรง	59	32.4
TCAS	24	13.2
Admission กลาง	35	19.2
อื่นๆ	7	3.8
เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA)		
ระหว่าง 1.50-2.00	4	2.2
ระหว่าง 2.01-2.50	41	22.5
ระหว่าง 2.51-3.00	76	41.8
ระหว่าง 3.01-3.50	47	25.8
ระหว่าง 3.51-4.00	14	7.7
จำนวนพี่น้อง		
1-3 คน	138	76.0
4-6 คน	32	17.5
7-9 คน	12	6.5

ข้อมูลทั่วไปของของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภูมิลำเนาจังหวัด		
สงขลา	40	22.0
นครศรีธรรมราช	37	20.3
ยะลา	17	9.3
ปัตตานี	13	7.1
นราธิวาส	8	4.4
สตูล	7	3.8
สุราษฎร์ธานี	8	4.4
ชุมพร	4	2.2
พัทลุง	20	11.0
ตรัง	13	7.1
กรุงเทพ	1	0.5
ระนอง	1	0.5
กระบี่	9	4.9
พังงา	4	2.2
สถานภาพของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	146	80.2
หย่าร้าง	18	9.9
อื่น ๆ	18	9.9
รายได้ของครอบครัว/เดือน		
1,000-10,000	59	32.17
10,001-20,000	86	86.25
20,001-30,000	23	12.64
30,001-40,000	5	2.75
40,001-50,000	2	1.1
50,001-60,000	2	1.1
60,001-70,000	1	0.55
70,001-80,000	1	0.55
80,001-90,000	0	0
90,001-100,000	3	1.65
แหล่งทุนการศึกษาของนิสิต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
พ่อแม่/ญาติ	153	84.1
กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.)	103	56.6
ทุนการศึกษา	9	4.9
อื่น ๆ	3	1.6

ข้อมูลทั่วไปของของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัญหาทางสุขภาพ		
มี	8	4.4
ไม่มี	174	95.6
เหตุผลการในการเลือกเรียนสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย		
มีความมั่นคง	31	17.0
รายได้ดี	29	15.9
มีแหล่งงานรองรับ	115	63.2
อื่น ๆ	7	3.8
การประกอบอาชีพในอนาคต		
จบ.วิชาชีพ	147	80.8
รับราชการ	25	13.7
ธุรกิจส่วนตัว	10	5.5

จากตาราง 4.1 ประชากรการวิจัยในครั้งนี้เป็นนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 182 คน โดยลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 145 คน (ร้อยละ 79.7) และเป็นเพศชาย 37 คน (ร้อยละ 20.3) ด้านอายุพบว่ากลุ่มประชากรมีอายุระหว่าง 20-22 ปี มากที่สุด จำนวน 109 คน (ร้อยละ 59.9) รองลงมาคืออายุระหว่าง 17-19 ปี จำนวน 53 คนและอายุ 23 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน (ร้อยละ 29.1 และ 11.0 ตามลำดับ) ด้านชั้นปีการศึกษา ส่วนใหญ่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด จำนวน 52 คน (ร้อยละ 28.6) รองลงมาคือ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 48 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน และชั้นปีที่ 3 จำนวน 39 คน (ร้อยละ 26.4, 23.6 และ 21.4 ตามลำดับ) ช่องทางการเข้าศึกษา ส่วนใหญ่ พบว่าสมัครเข้าเรียนรอบรับตรงมากที่สุด จำนวน 59 คน (ร้อยละ 32.4) รองลงมาคือรอบโควตา จำนวน 57 คน (ร้อยละ 31.3) เกรดเฉลี่ย (GPA) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่า GPA ระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 76 คน (ร้อยละ 41.8) และรองลงมาค่าระหว่าง 3.01-3.50 จำนวน 47 คน (ร้อยละ 25.8) เหตุผลในการเลือกเรียนสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ส่วนใหญ่เป็นเหตุผลด้านมีแหล่งงานรองรับ จำนวน 115 คน (ร้อยละ 63.2) รองลงมาคือมีความมั่นคง จำนวน 31 คน และรายได้ดี จำนวน 29 คน (ร้อยละ 17.0 และ 15.9 ตามลำดับ) ส่วนเหตุผลอื่น ๆ (พ่อแม่และรุ่นพี่แนะนำ) จำนวน 7 คน (ร้อยละ 3.8) ซึ่งเป็นเหตุผลที่น้อยที่สุดในการเลือกเรียนสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนใหญ่พบว่าต้องการเป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (จบ.) จำนวน 147 คน (ร้อยละ 80.8) รองลงมารับราชการ จำนวน 25 คน ร้อยละ 13.7 และประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 10 คน ร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ตาราง 4.2 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต
ปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยภาพรวม (N=128)

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบ TQF	(μ)	σ	ระดับ
1.ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.20	.471	มาก
2.ด้านความรู้ ความสามารถ	4.03	.595	มาก
3.ด้านทักษะทางปัญญา	4.02	.530	มาก
4.ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.17	.609	มาก
5.ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.00	.602	มาก
6.ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	4.04	.547	มาก
ภาพรวมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบ TQF	4.07	.479	มาก

จากตารางที่ 4.2 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$) และเมื่อพิจารณาแต่ละผลการเรียนรู้ พบว่าผลการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยผลการเรียนรู้ด้านคุณคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับสูงสุด ($\mu = 4.20$) รองลงมาคือด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\mu = 4.17$) ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ($\mu = 4.04$) ด้านความรู้ ความสามารถ ($\mu = 4.03$) ด้านทักษะทางปัญญา ($\mu = 4.02$) และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\mu = 4.00$) ตามลำดับ

ตาราง 4.3 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต
ปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านคุณธรรม จริยธรรม (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านคุณธรรม จริยธรรม	(μ)	σ	ระดับ
1.ปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมเสียสละและซื่อสัตย์ สุจริต	4.21	.576	มาก
2.รักษาวินัยตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อตนเองงานและสังคม	4.25	.612	มาก
3.รักษาสีทิวทัศน์ของตนเองและเคารพในสิทธิของผู้อื่นรักคุณค่าและ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	4.21	.640	มาก
4.เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆขององค์กรและสังคม	4.15	.621	มาก
5.ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านสาธารณสุข	4.21	.659	มาก
ภาพรวมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.20	.471	มาก

จากตาราง 4.3 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านคุณธรรม จริยธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรักษาวินัยตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่องานและสังคมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$) รองลงมาคือการปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมเสียสละและซื่อสัตย์สุจริต การรักษาสีทิวของตนเองและเคารพในสิทธิของผู้อื่นรักคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านสาธารณสุข ($\mu = 4.21$) และการเคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม ($\mu = 4.15$) ตามลำดับ

ตาราง 4.4 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านความรู้ ความสามารถ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความรู้ ความสามารถ	(μ)	σ	ระดับ
1. รู้แนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐาน	4.04	.704	มาก
2. วางแผนงานโครงการและการประเมินผลการทำงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการำงาน การกำจัดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด	4.03	.693	มาก
3. ค้นคว้าหากกลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ	4.03	.664	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านความรู้ ความสามารถ	4.03	.595	มาก

จากตาราง 4.4 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านความรู้ ความสามารถในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้แนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐานอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04$) รองลงมาคือวางแผนงานโครงการและการประเมินผลการทำงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการำงาน การกำจัดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด และค้นคว้าหากกลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ ($\mu = 4.03$) ตามลำดับ

ตาราง 4.5 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะปัญญา (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะปัญญา	(μ)	σ	ระดับ
1.สามารถประเมินวิเคราะห์สถานะสุขภาพในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนได้แบบองค์รวม	3.99	.652	มาก
2. สามารถวางแผนพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ สอดคล้องกับบริบท โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ	4.01	.689	มาก
3. การบำบัดเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพ และ ส่งต่อได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล พนักงานสถานประกอบการ ชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.02	.630	มาก
4. ให้บริการวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงานในสถานประกอบการ ประชาชนได้อย่างเหมาะสม	4.08	.635	มาก
5. ริเริ่มและสร้างสรรค์ คิดค้นสร้างนวัตกรรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.01	.673	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะปัญญา	4.02	.530	มาก

จากตาราง 4.5 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านทักษะปัญญา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้บริการวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงานในสถานประกอบการ ประชาชนได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$) รองลงมาคือการบำบัดเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพ และ ส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล พนักงานสถานประกอบการ ชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\mu = 4.02$) ตามลำดับ และระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะปัญญาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สามารถประเมินวิเคราะห์สถานะสุขภาพในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนได้แบบองค์รวม ($\mu = 3.99$) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากทั้งหมด

ตาราง 4.6 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	(μ)	σ	ระดับ
1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลอื่น	4.20	.724	มาก
2. สามารถทำงานเป็นทีมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในหน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมาย	4.20	.687	มาก
3. มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่ดี	4.11	.689	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.17	.609	มาก

จากตาราง 4.6 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.17$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลอื่น และสามารถทำงานเป็นทีมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในหน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$) และระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่ดี ($\mu = 4.11$)

ตาราง 4.7 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	(μ)	σ	ระดับ
1.สามารถใช้เทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ	4.02	.705	มาก
2.สามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และด้านสาธารณสุข	4.02	.652	มาก
3.สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการฟังและการเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	3.97	.746	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.00	.602	มาก

จากตาราง 4.7 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถใช้เทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และสามารถใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$) และระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการฟังและการเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาสากล เช่นภาษาอังกฤษ เป็นต้น ($\mu = 3.97$)

ตาราง 4.8 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	(μ)	σ	ระดับ
1.สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุข	4.04	.672	มาก
2.สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขอย่างเป็นองค์รวม	4.07	.686	มาก
3.สามารถสำรวจตรวจสอบสถานประกอบการ ชุมชนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมานำเสนอ หรือนำเข้าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการประเมินผลกระทบทางสุขภาพอนามัยและคุณภาพสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสิ่งแวดล้อมภายนอก	4.07	.673	มาก
4.สามารถให้คำแนะนำให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรค การควบคุมโรคการบำบัดโรคเบื้องต้นและการฟื้นฟูสุขภาพตาม พรบ. วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3	4.05	.692	มาก
5.สามารถตรวจประเมินบำบัดโรคเบื้องต้นการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อตาม พรบ. วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3	3.98	.693	มาก
6.สามารถประเมินสถานการณ์ การวินิจฉัยการวางแผนงาน โครงการสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ และการปฏิบัติตามแผนการติดตาม ประเมินผล	4.03	.685	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	4.04	.547	มาก

จากตาราง 4.8 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขอย่างเป็นองค์รวม และสามารถสำรวจตรวจสอบสถานประกอบการ ชุมชนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมานำเสนอ หรือนำเข้าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ

อนามัยและคุณภาพสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสิ่งแวดล้อมภายนอกอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$) รองลงมาคือสามารถให้คำแนะนำให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรค การควบคุมโรคการบำบัดโรคเบื้องต้นและการฟื้นฟูสุขภาพตาม พรบ. วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3 ($\mu = 4.05$) ตามลำดับ และระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังด้านทักษะการฝึกปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สามารถตรวจประเมินบำบัดโรคเบื้องต้นการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อตาม พรบ. วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3 ($\mu = 3.98$) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากทั้งหมด

4. ผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ตาราง 4.9 ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยภาพรวม (N=182)

ผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF	(μ)	σ	ระดับ
1.ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.00	.606	มาก
2.ด้านความรู้ ความสามารถ	3.72	.678	มาก
3.ด้านทักษะทางปัญญา	3.77	.606	มาก
4.ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	3.97	.687	มาก
5.ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.75	.656	มาก
6.ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	3.79	.608	มาก
ภาพรวมผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF	3.83	.630	มาก

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$) และเมื่อพิจารณาแต่ละผลการเรียนรู้พบว่าผลการเรียนรู้ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยผลการเรียนรู้ด้านคุณคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับสูงสุด ($\mu = 4.00$) รองลงมาคือด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ($\mu = 3.97$) ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ($\mu = 3.79$) ด้านทักษะทางปัญญา ($\mu = 3.77$) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ($\mu = 3.75$) และ ด้านความรู้ ความสามารถ ($\mu = 3.72$) ตามลำดับ

ตาราง 4.10 ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายชื่อด้านคุณธรรม จริยธรรม (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้จริงด้านคุณธรรม จริยธรรม	(μ)	σ	ระดับ
1.ปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมเสียสละและซื่อสัตย์สุจริต	3.96	.735	มาก
2.รักษาวินัยตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อตนเองงานและสังคม	4.02	.786	มาก
3.รักษาสีบทิตของตนเองและเคารพในสิทธิของผู้อื่นรักคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	4.02	.681	มาก
4.เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆขององค์กรและสังคม	4.00	.673	มาก
5.ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านสาธารณสุข	3.95	.767	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้จริงด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.00	.606	มาก

จากตาราง 4.10 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านคุณธรรม จริยธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรักษาวินัยตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อตนเองงานและสังคม และรักษาสีบทิตของตนเองและเคารพในสิทธิของผู้อื่นรักคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$) รองลงมาคือเคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรและสังคม ($\mu = 4.00$) ปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมเสียสละและซื่อสัตย์สุจริต ($\mu = 3.96$) และปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านสาธารณสุข ($\mu = 3.95$) ตามลำดับ

ตาราง 4.11 ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายชื่อด้านความรู้ ความสามารถ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้จริงด้านความรู้ ความสามารถ	(μ)	σ	ระดับ
1.รู้แนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐาน	3.77	.757	มาก
2.วางแผนงานโครงการและการประเมินผลการทำงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการำงาน การกำจัดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด	3.69	.769	มาก
3. ค้นคว้าหากกลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ	3.72	.753	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้จริงด้านความรู้ ความสามารถ	3.72	.678	มาก

จากตาราง 4.11 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านความรู้ ความสามารถในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.72$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือรู้แนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐานอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.77$) รองลงมาคือค้นคว้าหากลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ ($\mu = 3.72$) และวางแผนงานโครงการและการประเมินผลการทำงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการำงาน การกำจัดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด ($\mu = 3.69$) ตามลำดับ

ตาราง 4.12 ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะปัญญา (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะปัญญา	(μ)	σ	ระดับ
1.สามารถประเมินวิเคราะห์สถานะสุขภาพในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนได้แบบองค์รวม	3.80	.732	มาก
2. สามารถวางแผนพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ สอดคล้องกับบริบท โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ	3.77	.759	มาก
3. การบำบัดเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพ และ ส่งต่อได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล พนักงานสถานประกอบการ ชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.77	.688	มาก
4. ให้บริการวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงานในสถานประกอบการ ประชาชนได้อย่างเหมาะสม	3.77	.735	มาก
5. ริเริ่มและสร้างสรรค์ คิดค้นสร้างนวัตกรรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.77	.766	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะปัญญา	3.77	.606	มาก

จากตาราง 4.12 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านทักษะปัญญา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.77$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถประเมินวิเคราะห์สถานะสุขภาพในระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนได้แบบองค์รวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$) รองลงมาคือสามารถวางแผนพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพสอดคล้องกับบริบท โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ การบำบัดเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพ และ ส่งต่อได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล พนักงานสถานประกอบการ ชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงานในสถานประกอบการ ประชาชนได้อย่าง

เหมาะสม และริเริ่มและสร้างสรรค์ คิดค้นสร้างนวัตกรรมด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย และ
 สาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\mu = 3.77$)

ตาราง 4.13 ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญา
 ตรี สาขาวิชาอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ
 รับผิดชอบ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้จริงด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ	(μ)	σ	ระดับ
1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลอื่น	4.04	.755	มาก
2. สามารถทำงานเป็นทีมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ในหน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมาย	4.06	.759	มาก
3. มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่ดี	3.82	.776	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้จริงด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ	3.97	.687	มาก

จากตาราง 4.13 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
 ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบในภาพรวมอยู่
 ในระดับมาก ($\mu = 3.97$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถทำงานเป็นทีมและมีความ
 รับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นในหน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมาย อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$) รองลงมา
 คือ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลอื่น ($\mu = 4.04$) และระดับผลการเรียนรู้จริงด้าน
 พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำและ
 ภาวะผู้ตามที่ดี ($\bar{X} = 3.82$)

ตาราง 4.14 ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญา
 ตรี สาขาวิชาอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและ
 เทคโนโลยีสารสนเทศ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	(μ)	σ	ระดับ
1.สามารถใช้เทคนิคทางด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขใน การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทั้ง เชิงปริมาณและคุณภาพ	3.80	.724	มาก
2.สามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัย และด้านสาธารณสุข	3.73	.795	มาก
3.สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการฟังและการเขียน ทั้ง ภาษาไทยและภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	3.74	.784	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.75	.656	มาก

จากตาราง 4.14 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถใช้เทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ($\mu = 3.80$) รองลงมาคือสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการฟังและการเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ($\mu = 3.74$) และระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือสามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุข อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$)

ตาราง 4.15 ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย รายข้อด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ (N = 182)

ระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	(μ)	σ	ระดับ
1.สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุข	3.86	.696	มาก
2.สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขอย่างเป็นองค์รวม	3.84	.737	มาก
3.สามารถสำรวจตรวจสอบสถานประกอบการ ชุมชนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมาเสนอ หรือนำเข้าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการประเมินผลกระทบทางสุขภาพอนามัยและคุณภาพสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสิ่งแวดล้อมภายนอก	3.83	.779	มาก
4.สามารถให้คำแนะนำให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรค การควบคุมโรคการบำบัดโรคเบื้องต้นและการฟื้นฟูสุขภาพตาม พรบ. วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3	3.81	.714	มาก
5.สามารถตรวจประเมินบำบัดโรคเบื้องต้นการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อตาม พรบ. วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3	3.67	.729	ปานกลาง
6.สามารถประเมินสถานการณ์ การวินิจฉัยการวางแผนงาน โครงการสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ และการปฏิบัติตามแผนการติดตาม ประเมินผล	3.77	.691	มาก
ภาพรวมระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	3.79	.608	มาก

จากตาราง 4.15 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิต ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$) รองลงมาสามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขอย่างเป็นองค์รวม ($\mu = 3.84$) สามารถสำรวจตรวจสอบสถานประกอบการ

ชุมชนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมานำเสนอ หรือนำเข้าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการประเมินผลกระทบทางสุขภาพอนามัยและคุณภาพสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสิ่งแวดล้อมภายนอก ($\mu = 3.83$) ตามลำดับ และระดับผลการเรียนรู้จริงด้านทักษะการฝึกปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ สามารถตรวจประเมินบำบัดโรคเบื้องต้นการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อตาม พรบ. วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3 ($\mu = 3.67$) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากทั้งหมด

5. ระดับผลการเรียนรู้ที่ความคาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ตาราง 4.16 ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (N = 182)

Expected Learning Outcome	ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง			ระดับผลการเรียนรู้จริง		
	(μ)	σ	ระดับ	(μ)	σ	ระดับ
1.อธิบายขอบข่ายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานได้ครบถ้วน	4.08	.717	มาก	3.81	.729	มาก
2.ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.12	.695	มาก	3.96	.727	มาก
3.สั่งงาน รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม	4.21	.692	มาก	4.15	.740	มาก
4. สืบค้นข้อมูลและสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน	3.96	.708	มาก	3.68	.865	มาก
5. ปฏิบัติงานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างมืออาชีพ	4.07	.622	มาก	3.85	.747	มาก
6.สร้างสรรค์ผลงานวิชาการเพื่อแก้ปัญหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	4.06	.649	มาก	3.86	.781	มาก
7.บริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ	4.07	.657	มาก	3.88	.753	มาก
ภาพรวม ELO	4.07	.479	มาก	3.83	.554	มาก

จากตาราง 4.16 ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสู้งาน รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ($\mu = 4.21$) รองลงมาคือปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ($\mu = 4.12$) และระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสืบค้นข้อมูลและสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.96$) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากทั้งหมด

ผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสู้งาน รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ($\mu = 4.15$) รองลงมาคือปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ($\mu = 3.96$) และระดับผลการเรียนรู้จริง ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การสืบค้นข้อมูลและสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$) ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมากทั้งหมด

6. ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ตาราง 4.17 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)	Paired-Samples t-test)			
	(μ)	σ	t	Sig.(2-tailed)
1.ด้านคุณธรรม จริยธรรม	0.21	0.57	5.066	.000*
2. ด้านความรู้ ความสามารถ	0.30	0.79	5.203	.000*
3.ด้านทักษะทางปัญญา	0.24	0.69	4.737	.000*
4. ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ	0.19	0.76	3.509	.001*
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.24	0.85	3.928	.000*
6.ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	0.24	0.74	4.385	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ของนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา ทั้ง 6 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

7. ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร อาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ตาราง 4.18 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

Expected Learning Outcomes : ELO	Paired-Samples t-test)			
	(μ)	σ	t	Sig.(2-tailed)
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.07	.479	5.220	.000*
ผลการเรียนรู้จริง	3.83	.554		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (Expected Learning Outcomes : ELO) ของนิสิตสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

8. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้จริง กับ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ยของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

ตาราง 4.19 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับเพศ

ระดับผลการเรียนรู้จริง	เพศ	N	t-test for Equality of Mean			
			(μ)	σ	t	Sig.(2-tailed)
ด้านคุณธรรม จริยธรรม	ชาย	37	3.61	.636	-4.407	.000*
	หญิง	145	4.08	.562		
ด้านความรู้ ความสามารถ	ชาย	37	3.46	.682	-2.642	.009*
	หญิง	145	3.79	.663		
ด้านทักษะทางปัญญา	ชาย	37	3.52	.642	-2.843	.005 *
	หญิง	145	3.84	.582		
ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ	ชาย	37	3.72	.727	-2.440	.016*
	หญิง	145	4.03	.665		
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข	ชาย	37	3.47	.705	-2.938	.004*
การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	ชาย	37	3.62	.679	-1.924	.056
	หญิง	145	3.84	.583		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีเพศต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตาราง 4.20 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับอายุ

ระดับผลการเรียนรู้จริง	อายุ	F-test for Equality of Mean				
		N	(μ)	σ	F	Sig.(2-tailed)
ด้านคุณธรรม จริยธรรม					3.83*	.023
	17-19 ปี	53	4.18	.626		
	20-22 ปี	109	3.91	.600		
	23 ปีขึ้นไป	20	3.89	.491		
ด้านความรู้ ความสามารถ					11.91*	.000
	17-19 ปี	53	4.08	.657		
	20-22 ปี	109	3.57	.666		
	23 ปีขึ้นไป	20	3.61	.394		
ด้านทักษะทางปัญญา					15.46*	.000
	17-19 ปี	53	4.13	.596		
	20-22 ปี	109	3.62	.576		
	23 ปีขึ้นไป	20	3.67	.362		
ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					5.63*	.004
	17-19 ปี	53	4.23	.604		
	20-22 ปี	109	3.87	.731		
	23 ปีขึ้นไป	20	3.87	.437		
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ					25.22*	.000
	17-19 ปี	53	4.23	.521		
	20-22 ปี	109	3.56	.632		
	23 ปีขึ้นไป	20	3.51	.425		
ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ					24.09*	.000
	17-19 ปี	53	4.23	.545		
	20-22 ปี	109	3.62	.569		
	23 ปีขึ้นไป	20	3.59	.356		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 6 ด้าน ที่มีช่วงอายุที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.21 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับ ชั้นปีการศึกษา

ระดับผลการเรียนรู้จริง	ชั้นปี	F-test for Equality of Mean				
		N	(μ)	σ	F	Sig.(2-tailed)
ด้านคุณธรรม จริยธรรม					7.63*	.000
	ชั้นปีที่ 1	52	4.18	.637		
	ชั้นปีที่ 2	43	3.85	.632		
	ชั้นปีที่ 3	39	3.68	.514		
	ชั้นปีที่ 4	48	4.15	.494		
ด้านความรู้ ความสามารถ					10.76*	.000
	ชั้นปีที่ 1	52	4.10	.648		
	ชั้นปีที่ 2	43	3.40	.775		
	ชั้นปีที่ 3	39	3.57	.545		
	ชั้นปีที่ 4	48	3.73	.514		
ด้านทักษะทางปัญญา					12.16*	.000
	ชั้นปีที่ 1	52	4.14	.606		
	ชั้นปีที่ 2	43	3.48	.700		
	ชั้นปีที่ 3	39	3.64	.426		
	ชั้นปีที่ 4	48	3.75	.439		
ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					9.74*	.000
	ชั้นปีที่ 1	52	4.22	.611		
	ชั้นปีที่ 2	43	3.73	.815		
	ชั้นปีที่ 3	39	3.64	.627		
	ชั้นปีที่ 4	48	4.18	.495		
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ					18.05*	.000
	ชั้นปีที่ 1	52	4.21	.551		
	ชั้นปีที่ 2	43	3.38	.793		
	ชั้นปีที่ 3	39	3.58	.450		
	ชั้นปีที่ 4	48	3.72	.462		
ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ					16.85*	.000
	ชั้นปีที่ 1	52	4.22	.575		
	ชั้นปีที่ 2	43	3.48	.679		
	ชั้นปีที่ 3	39	3.63	.458		
	ชั้นปีที่ 4	48	3.74	.412		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้ง 6 ด้าน ที่มีชั้นปีการศึกษาที่ต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.22 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับ ช่องทางการเข้าศึกษา

ระดับผลการเรียนรู้จริง	ช่องทางการ เข้าศึกษา	F-test for Equality of Mean				
		N	(μ)	σ	F	Sig.(2-tailed)
ด้านคุณธรรม จริยธรรม					1.08	.367
	โควตา	57	4.08	.554		
	รับตรง	59	3.95	.621		
	TCAS	24	4.04	.496		
	Admission	35	3.83	.718		
	อื่น ๆ	7	4.08	.609		
ด้านความรู้ ความสามารถ					3.891*	.006
	โควตา	57	3.96	.647		
	รับตรง	59	3.57	.621		
	TCAS	24	3.77	.561		
	Admission	35	3.51	.781		
	อื่น ๆ	7	3.95	.678		
ด้านทักษะทางปัญญา					3.56*	.008
	โควตา	57	3.97	.644		
	รับตรง	59	3.57	.550		
	TCAS	24	3.88	.478		
	Admission	35	3.71	.658		
	อื่น ๆ	7	3.80	.365		
ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ					1.37	.25
	โควตา	57	4.14	.639		
	รับตรง	59	3.91	.688		
	TCAS	24	3.93	.589		
	Admission	35	3.82	.801		
	อื่น ๆ	7	3.95	.678		
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยี สารสนเทศ					5.23*	.001
	โควตา	57	3.98	.602		
	รับตรง	59	3.62	.585		
	TCAS	24	3.98	.533		
	Admission	35	3.46	.797		
	อื่น ๆ	7	3.67	.471		

ระดับผลการเรียนรู้จริง	ช่องทางการ เข้าศึกษา	F-test for Equality of Mean				
		N	(μ)	σ	F	Sig.(2-tailed)
ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	โควตา	57	4.02	.640	4.59*	.002
	รับตรง	59	3.60	.549		
	TCAS	24	3.91	.484		
	Admission	35	3.64	.629		
	อื่น ๆ	7	3.90	.489		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ที่ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ที่มีช่องทางการเข้าศึกษาที่แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ตาราง 4.23 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF กับเกรดเฉลี่ย

ระดับผลการเรียนรู้จริง	เกรดเฉลี่ย	F-test for Equality of Mean				
		N	(μ)	σ	F	Sig.(2-tailed)
ด้านคุณธรรม จริยธรรม					0.53	.715
	1.50-2.00	4	3.70	.529		
	2.01-2.50	41	3.92	.636		
	2.51-3.00	76	3.99	.578		
	3.01-3.50	47	4.06	.570		
	3.51-4.00	14	3.98	.606		
ด้านความรู้ ความสามารถ					1.26	.287
	1.50-2.00	4	3.00	.000		
	2.01-2.50	41	3.78	.599		
	2.51-3.00	76	3.71	.695		
	3.01-3.50	47	3.75	.682		
	3.51-4.00	14	3.71	.825		
ด้านทักษะทางปัญญา					0.66	.621
	1.50-2.00	4	3.30	.346		
	2.01-2.50	41	3.77	.573		
	2.51-3.00	76	3.79	.620		
	3.01-3.50	47	3.77	.633		
	3.51-4.00	14	3.82	.606		

ระดับผลการเรียนรู้จริง	เกรดเฉลี่ย	F-test for Equality of Mean				
		N	(μ)	σ	F	Sig.(2-tailed)
ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					2.13*	.080
	1.50-2.00	4	3.00	.720		
	2.01-2.50	41	4.00	.662		
	2.51-3.00	76	3.98	.661		
	3.01-3.50	47	3.99	.700		
	3.51-4.00	14	4.04	.737		
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ					1.71	.15
	1.50-2.00	4	3.50	.333		
	2.01-2.50	41	3.60	.578		
	2.51-3.00	76	3.74	.677		
	3.01-3.50	47	3.82	.658		
	3.51-4.00	14	4.07	.730		
ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ					0.72	0.581
	1.50-2.00	4	3.37	.343		
	2.01-2.50	41	3.78	.555		
	2.51-3.00	76	3.80	.645		
	3.01-3.50	47	3.78	.586		
	3.51-4.00	14	3.95	.693		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่าระดับผลการเรียนรู้จริงของนิสิตระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ที่มีเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริง สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี

ตาราง 4.24 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ตัวแปร	b	Beta	t-value	p-value
เพศ	.446	.296	3.863	.000
อายุ	-2.42	-.243	-2.197	.029
ชั้นปีการศึกษา	.080	.154	1.403	.163
ช่องทางการเข้าศึกษา	-.036	-.072	-1.01	.314
เกรดเฉลี่ย	-.028	-.044	-.551	.582
ค่าคงที่ (Constant)	3.606		12.395	.000
R = 0.364 R ² = 0.132 F= 5.362 p-value < 0.05				

จากตารางที่ 4.24 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านคุณธรรม จริยธรรม คือ เพศ และอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านความรู้

ตัวแปร	b	Beta	t-value	p-value
เพศ	.292	.174	2.269	.024
อายุ	-.338	-.303	-2.729	.007
ชั้นปีการศึกษา	.029	.050	.454	.651
ช่องทางการเข้าศึกษา	-.061	-.109	-1.520	.130
เกรดเฉลี่ย	-.071	-.109	-1.520	.130
ค่าคงที่ (Constant)	4.109		12.587	.000
R = 0.353 R ² = 0.125 F= 5.006 p-value < 0.05				

จากตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านความรู้ คือ เพศ และอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะทางปัญญา

ตัวแปร	b	Beta	t-value	p-value
เพศ	.273	.181	2.388	.018
อายุ	-.333	-.334	-3.029	.003
ชั้นปีการศึกษา	.019	.037	.334	.739
ช่องทางการเข้าศึกษา	-0.24	-.048	-.657	.501
เกรดเฉลี่ย	-.065	-.100	-1.268	.207
ค่าคงที่ (Constant)	4.108		14.159	.000
R = 0.369 R ² = 0.136 F= 5.552 p-value < 0.05				

จากตารางที่ 4.26 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะทางปัญญา คือ เพศ และอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ตัวแปร	b	Beta	t-value	p-value
เพศ	.222	.130	1.681	.094
อายุ	-.404	-.357	-3.178	.002
ชั้นปีการศึกษา	.150	.253	2.268	.025
ช่องทางการเข้าศึกษา	-.059	-.104	-1.434	.153
เกรดเฉลี่ย	.012	.016	.199	.842
ค่าคงที่ (Constant)	4.040		12.065	.000
R = 0.322 R ² = 0.104 F= 4.069 p-value < 0.05				

จากตารางที่ 4.27 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ คือ อายุ และ ชั้นปีการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร

ตัวแปร	b	Beta	t-value	p-value
เพศ	.190	.117	1.621	.107
อายุ	-.504	-.467	-4.467	.000
ชั้นปีการศึกษา	.083	.147	1.418	.158
ช่องทางการเข้าศึกษา	-.081	-.149	-2.212	.028
เกรดเฉลี่ย	.042	.059	.793	.429
ค่าคงที่ (Constant)	4.181		14.066	.000
R = 0.474 R ² = 0.225 F= 10.211 p-value < 0.05				

จากตารางที่ 4.28 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร คือ อายุ และ ช่องทางการเข้าศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ

ตัวแปร	b	Beta	t-value	p-value
เพศ	.126	.084	1.132	.259
อายุ	-4.53	-4.53	-4.221	.000
ชั้นปีการศึกษา	.038	.073	.689	.492
ช่องทางการเข้าศึกษา	-.039	-.078	-1.127	.261
เกรดเฉลี่ย	-0.42	-.078	-1.127	.261
ค่าคงที่ (Constant)	4.522		15.966	.000
R = 0.427 R ² = 0.183 F= 7.861 p-value < 0.05				

จากตารางที่ 4.29 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ คือ อายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ได้จำแนกประเด็นสำคัญเป็น 4 ส่วนคือ บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ตลอดจนศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

2. ประชากร คือ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 194 คน

3. เครื่องมือวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสรุปเป็นข้อบ่งชี้เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถาม โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับสำหรับสอบถามระดับความคาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ” ทั้ง 6 ด้าน ได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยสรุปค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.6-1.0 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient of Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.946

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่และค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ของความคาดหวังและความพึงพอใจของ นิสิตวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยใช้การทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (Paired-Samples t-test) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ยของ นิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ใช้การทดสอบ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยใช้ t-test (Independent-Samples) และ F-test ทั้ง 6 ด้าน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับผลการเรียนรู้จริง โดยใช้สถิติวิเคราะห์ Multiple regression

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่พบว่ากลุ่มประชากรเป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 20-22 ปี ระดับชั้นปีการศึกษา อยู่ในช่วงชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 ใกล้เคียงกัน ช่องทางการเข้าศึกษา ส่วนใหญ่พบว่าสมัครเข้าเรียนรอบรับตรงมากที่สุด เกรดเฉลี่ย (GPA) ส่วนใหญ่มีค่า GPA ระหว่าง 2.51-3.00 และรองลงมาค่าระหว่าง 3.01-3.50 เหตุผลการในการเลือกเรียนสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ส่วนใหญ่เป็นเหตุผลด้านมีแหล่งงานรองรับ รองลงมาคือมีความมั่นคง และการประกอบอาชีพในอนาคต ส่วนใหญ่พบว่าต้องการเป็นเจ้าของหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ รองลงมารับราชการ และประกอบธุรกิจส่วนตัว

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละผลการเรียนรู้ พบว่าผลการเรียนรู้ด้านคุณคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละผลการเรียนรู้ พบว่าผลการเรียนรู้ด้านคุณคุณธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาคือด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านความรู้ ความสามารถ

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ระดับผลการเรียนรู้ที่ความคาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการศึกษาพบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ มีความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พบว่ามีความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับผลการเรียนรู้จริง กับ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่อง ทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ยของนิสิต

7.1 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีผลการเรียนรู้จริงที่แตกต่างกัน

7.2 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุกับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่าง

บุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่ามีผลการเรียนรู้จริงที่แตกต่างกัน

7.3 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างชั้นปีการศึกษา กับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่ามีผลการเรียนรู้จริงที่แตกต่างกัน

7.4 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างช่องทางการเข้าศึกษา กับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ มีผลการเรียนรู้จริงที่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

7.5 สรุปผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเกรดเฉลี่ย กับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 8 ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

8.1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านคุณธรรม จริยธรรมด้านความรู้ และ ด้านทักษะทางปัญญา พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริง คือ เพศ และอายุ

8.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ TQF ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริง คือ อายุ และชั้นปีการศึกษา

8.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริง คือ อายุ และช่องทางการเข้าศึกษา

8.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ ด้านทักษะปฏิบัติ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อระดับผลการเรียนรู้จริง คือ อายุ

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

จากการศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ พบว่า ผลการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม (2559) ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยความคาดหวังผลการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ปัจจัยด้านคุณธรรมและจริยธรรม รองลงมา คือด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ปัจจัยผลการเรียนรู้จริงโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านคุณธรรมและจริยธรรม รองลงมาคือด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบและด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาของธัญชนก นันตติกุล (2554) ศึกษาระดับ TQF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า ระดับ TQF ของนิสิตอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คุณธรรม จริยธรรม ทักษะทางปัญญา และความรู้ และการศึกษาของประพันธ์ เกียรติเผ่า (2555) ศึกษาความคาดหวังผลการเรียนรู้และผลการเรียนรู้จริง ของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ผลการศึกษาพบว่าระดับความคาดหวังผลการเรียนรู้ ของนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ระดับผลการเรียนรู้จริงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

จากการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย พบว่าระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประพันธ์ เกียรติเผ่า (2555) ซึ่งพบว่าระดับความคาดหวังผลการเรียนรู้และระดับผลการเรียนรู้จริง ของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาการจัดการเรียนรู้ สาขาพลศึกษาและสุขศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และการศึกษาของชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม (2559) ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม ซึ่งพบว่าผลการ

เปรียบเทียบระดับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกับระดับผลการเรียนรู้จริงทั้ง 6 ด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับผลการเรียนรู้จริง กับ เพศ อายุ ชั้นปีการศึกษา ช่องทางการเข้าศึกษา และเกรดเฉลี่ยของนิสิต

3.1 นิสิตที่มีเพศต่างกันจะมีระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม (2559) พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกันจะมีผลการเรียนรู้ด้านความรู้ที่ต่างกัน และการศึกษาของ ชาญวิทย์ หาญรินทร์ (2559) พบว่านักศึกษาที่มีเพศที่ต่างกันจะมีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

3.2 นิสิตที่มีอายุต่างกันจะมีระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประพันธ์ เกียรติเฝ้า (2555) พบว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกันจะมีผลการเรียนรู้ด้านความรู้ที่ต่างกัน และการศึกษาของ ชาญวิทย์ หาญรินทร์ (2559) พบว่านักศึกษาที่มีอายุที่ต่างกันจะมีระดับคุณลักษณะของบัณฑิตศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทั้ง 5 ด้านแตกต่างกัน

3.3 นิสิตที่มีชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันจะมีระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับของชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม (2559) พบว่านักศึกษาที่มีชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันจะมีผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรมและจริยธรรม และด้านความรู้ที่ต่างกัน และการศึกษาของวัชรินทร์ แพงศรี (2557) พบว่าชั้นปีการศึกษาที่ต่างกันทำให้ระดับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF แตกต่างกัน

3.4 นิสิตที่มีช่องทางการเข้าศึกษาที่แตกต่างกันจะมีระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะปฏิบัติ ที่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับของชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม (2559) พบว่านักศึกษาที่มีช่องทางการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีผลการเรียนรู้ด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ต่างกัน

3.5 นิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันจะมีระดับผลการเรียนรู้ตามกรอบ TQF ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่าด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับของชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม (2559)

พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยที่แตกต่างกันมีผลการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน และการศึกษาของอัยชนก นันตติกุล (2554) พบว่านิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกันมีระดับ TQF ไม่แตกต่างกัน

4. ความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ผลการศึกษาพบว่าอายุของนิสิตมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ความสามารถ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะปฏิบัติ ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตที่มีอายุที่แตกต่างกันจะมีกระบวนการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไป

ส่วนเพศมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ด้านความรู้ และ ด้านทักษะทางปัญญา ชั้นปีการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และช่องทางการศึกษามีความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนรู้จริงที่เกิดขึ้นของนิสิตในด้านความรู้ ความสามารถ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้นหลักสูตรควรจะนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เน้นกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นิสิตได้รู้แนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐาน ตลอดจนให้นิสิตสามารถศึกษาค้นคว้าหากลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ เพื่อให้นิสิตได้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญในวิชาชีพทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของนิสิตมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผลการเรียนรู้จริงที่เกิดขึ้นในทุกด้าน นั้นแสดงให้เห็นว่านิสิตมีความคาดหวังที่สูงต่อการเรียนรู้ในหลักสูตร ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ตรงตามความคาดหวังของนิสิตซึ่งจะส่งผลให้ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ของนิสิตเพิ่มมากขึ้นด้วย

1.3 ควรนำผลการวิจัยที่ได้รับไปใช้ในการปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียนการสอน ปรับปรุงคุณภาพหลักสูตร กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการการศึกษาของหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต อาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นของนิสิตในชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา ก่อนนิสิตจะสำเร็จการศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลที่ครบถ้วนตามโครงสร้างของหลักสูตร

บรรณานุกรม

- ธงชัย สมบูรณ์.(2553). กอบกู้สังคมด้วยอุดมศึกษา : พลังศรัทธาพุทธธรรมไม่อาพราง. สืบค้นเมื่อ วันที่ 30 กรกฎาคม 2553 จาก [Http://www.senate.ru.ac.th/article/](http://www.senate.ru.ac.th/article/)
- เกื้อ วงศ์บุญสิน.(2545).การปฏิรูประบบทรัพยากรมนุษย์ของไทย : แนวทางวิเคราะห์. วิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ในเอกสารประกอบการประชุมวิชาการ "โครงการทักษะแรงงานไทยในอนาคตที่พึงประสงค์" ณ . ห้องเชียงแสน โรงแรมนารายณ์. วันที่ 13 กรกฎาคม 2545
<http://www.chula.ac.th/college/cps/thai/publication/special-articles/kua-human.pdf>,
- ปฏิรูปการศึกษา.(2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2554 จาก <http://www.mua.go.th/users/tof-hed/news/FilesNews/FilesNews2/news2.pdf>.
- ชมพันธ์ุ กุญชร ณ อยุธยา.(2540). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ข่าวทหารอากาศ.
- สำนักงานโครงการปฏิรูปอุดมศึกษา.(2542). แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. สืบค้นเมื่อ 22 มกราคม 2554. จาก http://www.qa.kmutnb.ac.th/qa_knowledge/edu/edreformudom.pdf,
- คณะกรรมการอุดมศึกษา.(2552). แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552. สืบค้นเมื่อ 29 กรกฎาคม 2554 จาก <http://www.mua.go.th>.
- Oxford University. (1989). The Oxford English Dictionary Second Edition Volume. Oxford University.
- กรรณิการ์ จิตต์บรรเทา. 2539. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองและความคาดหวังในผลการเรียนภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริินภา จามรมาน และคณะ.(2549).ความพึงพอใจของบัณฑิตคณะสังคมศาสตร์ต่อการจัดการศึกษาของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวัฒนา อุทัยรัตน์ สุวันเพ็ญ สิริทรัพย์ไพบูลย์ และชุตีพร เอี่ยมอรพรรณ.(2541). ความคาดหวังภายหลังสำเร็จการศึกษาของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในโครงการ รพค. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญวิทย์ หาญรินทร์ และพงษ์เทพ โคตรประทุม.(2559). ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. วารสารวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.4(2),150-167.
- ชาญวิทย์ หาญรินทร์. (2559) คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม. วารสารวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยขอนแก่น.4 (2),168-182.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วัชรินทร์ แพงศรี และ อีระ ฤทธิรอด. (2557). “คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TOF : HEd) ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น”ในการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา ครั้งที่ 14,(หน้า 3137-3146). วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2556 ณ วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- รัฐภาพร เกตานนท์ แนวแห่งธรรม. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ.8(2),2204-2216.
- ฉันทย์ชนก นันทติกุล. (2554). ระดับ TOF ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน. การศึกษาอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.นครปฐมฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประคอง กรรณสุด. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

“ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ”

- คำชี้แจง** 1. โปรดเขียนตอบหรือทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด
2. แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน 4 หน้า กรุณาตอบให้ครบทุกข้อเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลไปใช้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ (1) ชาย (2) หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ชั้นปีการศึกษา (1) ชั้นปีที่ 1 (2) ชั้นปีที่ 2
 (3) ชั้นปีที่ 3 (4) ชั้นปีที่ 4
4. ช่องทางการเข้าศึกษา
 (1) โควตา (2) รับตรง
 (3) TCAS (4) Admission กลาง
 (5) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA).....
6. จำนวนพี่น้อง.....คน
7. ภูมิลำเนาจังหวัด.....
8. อาชีพบิดา...../อาชีพมารดา.....
9. สถานภาพของบิดามารดา
 (1) อยู่ด้วยกัน (2) หย่าร้าง
 (3) อื่นๆ (ระบุ).....
10. รายได้ของครอบครัว/เดือน.....บาท
11. แหล่งทุนการศึกษาของนิสิต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 (1) พ่อแม่/ญาติ (2) กยศ.
 (3) ทุนการศึกษา (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
13. ปัญหาทางสุขภาพ
 (1) มี (ระบุ).....
 (2) ไม่มี
12. เหตุผลการในการเลือกเรียนสาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
 (1) มีความมั่นคง (2) รายได้ดี
 (3) มีแหล่งงานรองรับ (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)
13. การประกอบอาชีพในอนาคต
 (1) จป.วิชาชีพ (2) รับราชการ
 (3) ธุรกิจส่วนตัว (4) อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ตอนที่ 2 ความคาดหวัง และผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ ”

คำชี้แจง : โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่กำหนดไว้ ตามความเป็นจริงในความคิดเห็นของท่านโดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด (5)	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
มาก (4)	เห็นด้วยมาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านมากเป็นส่วนมาก
ปานกลาง (3)	เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านเป็นบางส่วน
น้อย (2)	เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของท่านน้อย
น้อยที่สุด (1)	เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ระดับความคาดหวัง					ผลการเรียนรู้	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
					1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
					1.1 ปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมเสียสละและซื่อสัตย์สุจริต					
					1.2 รักษาวินัยตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อตนเอง งานและสังคม					
					1.3 รักษาสิทธิของตนเองและเคารพในสิทธิของผู้อื่นรักคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์					
					1.4 เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆขององค์กรและสังคม					
					1.5 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยสภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านสาธารณสุข					
					2. ด้านความรู้ ความสามารถ					
					2.1 รู้แนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐาน					
					2.2 วางแผนงานโครงการและการประเมินผลการทำงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในกาทำงาน การกำจัดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด					
					2.3 ค้นคว้าหากลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ					
					3.ด้านทักษะทางปัญญา					
					3.1 สามารถประเมินวิเคราะห์สถานะสุขภาพในระดับบุคคล ครอบครัวและชุมชนได้แบบองค์รวม					
					3.2 สามารถวางแผนพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพสอดคล้องกับบริบท โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ					

ระดับความคาดหวัง					ผลการเรียนรู้	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
					3.3 การบำบัดเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพ และ ส่งต่อได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล พนักงานสถานประกอบการ ชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
					3.4 ให้บริการวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงานในสถานประกอบการ ประชาชนได้อย่างเหมาะสม					
					3.5 ริเริ่มและสร้างสรรค์ คิดค้นสร้างนวัตกรรมด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
					4. ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
					4.1 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลอื่น					
					4.2 สามารถทำงานเป็นทีมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นใน หน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมาย					
					4.3 มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่ดี					
					5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ					
					5.1 สามารถใช้เทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทั้ง เชิงปริมาณและคุณภาพ					
					5.2 สามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และด้านสาธารณสุข					
					5.3 สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการฟังและการเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น					
					6.ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ					
					6.1 สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุข					
					6.2 สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขอย่างเป็นองค์รวม					
					6.3 สามารถสำรวจตรวจสอบสถานประกอบการ ชุมชนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมานำเสนอ หรือนำเข้าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการประเมินผลกระทบทางสุขภาพอนามัยและคุณภาพสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสิ่งแวดล้อมภายนอก					

ระดับความคาดหวัง					ผลการเรียนรู้	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
					6.4 สามารถให้คำแนะนำให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรค การควบคุมโรคการบำบัดโรคเบื้องต้น และการฟื้นฟูสุขภาพตาม พรบ.วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3					
					6.5 สามารถตรวจประเมินบำบัดโรคเบื้องต้นการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อตาม พรบ.วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3					
					6.6 สามารถประเมินสถานการณ์ การวินิจฉัยการวางแผนงาน โครงการสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ และการปฏิบัติตามแผนการติดตาม ประเมินผล					

ตอนที่ 3 ความคาดหวัง และระดับผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ระดับความคาดหวัง					ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Expected Learning Outcomes : ELO)	ระดับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้น				
มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
					1.1 อธิบายขอบข่ายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานได้ครบถ้วน					
					1.2 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
					1.3 สู้งาน รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม					
					1.4 สืบค้นข้อมูลและสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน					
					1.5 ปฏิบัติงานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างมืออาชีพ					
					1.6 สร้างสรรค์ผลงานวิชาการเพื่อแก้ปัญหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย					
					1.7 บริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
การทดสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดระดับคาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบ
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย
คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			Σ □	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
5	+1	0	+1	2	0.66	คัดเลือกไว้
6	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
7	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
8	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
9	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
10	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
13	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
14	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
15	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
16	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
20	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
21	+1	0	+1	2	0.66	คัดเลือกไว้
22	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
23	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
24	+1	+1	+1	3	0.66	คัดเลือกไว้
25	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
26	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
27	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
28	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
29	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
30	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

แบบทดสอบ ข้อที่	ผลการประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			Σ □	IOC	ผลการพิจารณา
	1	2	3			
31	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้
32	+1	+1	+1	3	1.00	คัดเลือกไว้

ภาคผนวก ค
การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำเสนอค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา โดยเสนอค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item-Total Correlation) แยกเป็นรายด้านของแบบสอบถามแต่ละฉบับและค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค โดยรวมของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ มีดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามระดับคาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	0.707
1 ปฏิบัติตนอย่างมีคุณค่าคุณธรรมจริยธรรมเสียสละและซื่อสัตย์สุจริต	0.596
2 รักษาวินัยตรงต่อเวลาและความรับผิดชอบต่อตนเองงานและสังคม	0.518
3 รักษาสิทธิของตนเองและเคารพในสิทธิของผู้อื่นรักคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์	0.545
4 เคารพกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆขององค์กรและสังคม	0.357
5 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านสาธารณสุข	0.364
2.ด้านความรู้ ความสามารถ	0.659
6 รู้แนวคิดและทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขพื้นฐาน	0.557
7 วางแผนงานโครงการและการประเมินผลการทำงานด้านอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และสภาพแวดล้อมในการำงาน การกำจัดความเสี่ยงต่อสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพทั้งหมด	0.495
8 ค้นคว้าหากลยุทธ์และกลวิธีทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพในชุมชน สถานประกอบการ	0.679
3.ด้านทักษะทางปัญญา	0.677
9 สามารถประเมินวิเคราะห์สถานะสุขภาพในระดับบุคคลครอบครัวและชุมชนได้แบบองค์รวม	0.484
10 สามารถวางแผนพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพสอดคล้องกับบริบท โดยประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ	0.635
11 การบำบัดเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรคและฟื้นฟูสภาพ และ ส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคล พนักงานสถานประกอบการ ชุมชน การพัฒนาศักยภาพของชุมชนโดยประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	0.615
12 ให้บริการวิชาการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และการสาธารณสุขที่มุ่งเน้นการส่งเสริมสุขภาพแก่พนักงานในสถานประกอบการ ประชาชนได้อย่างเหมาะสม	0.578
13 ริเริ่มและสร้างสรรค์ คิดค้นสร้างนวัตกรรมด้าน อาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุขได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.625

ข้อคำถาม	Corrected Item- Total Correlation
4.ด้านพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	0.620
14 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลอื่น	0.579
15 สามารถทำงานเป็นทีมและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่นใน หน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมาย	0.429
16 มีคุณลักษณะของภาวะผู้นำและภาวะผู้ตามที่ดี	0.688
5.ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ	0.791
17 สามารถใช้เทคนิคทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและด้านสาธารณสุขในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ	0.779
18 สามารถใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และด้านสาธารณสุข	0.522
19 สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการพูดการฟังและการเขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาสากล เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น	0.747
6.ด้านทักษะการฝึกปฏิบัติ	0.883
20 สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุข	0.541
21 สามารถปฏิบัติทักษะทางวิชาชีพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และสาธารณสุข อย่างเป็นองค์รวม	0.781
22 สามารถสำรวจตรวจสอบสถานประกอบการ ชุมชนอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลมา นำเสนอ หรือนำเข้าแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ในการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ อนามัยและคุณภาพสภาพแวดล้อมในการทำงาน และสิ่งแวดล้อมภายนอก	0.791
23 สามารถให้คำแนะนำให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันโรค การควบคุมโรคการบำบัดโรคเบื้องต้นและการฟื้นฟูสุขภาพตาม พรบ.วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3	0.607
24 สามารถตรวจประเมินบำบัดโรคเบื้องต้นการดูแลให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เพื่อการส่งต่อ ตาม พรบ.วิชาชีพสาธารณสุขชุมชน มาตรา 3	0.642
25 สามารถประเมินสถานการณ์ การวินิจฉัยการวางแผนงานโครงการสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพ และการปฏิบัติตามแผนการติดตาม ประเมินผล	0.698
ผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ	
26 อธิบายขอบข่ายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานได้ครบถ้วน	0.540
27 ปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพด้าน อาชีวอนามัยและความปลอดภัย	0.622
28 สู้งาน รับผิดชอบตนเองและสังคม	0.426
29 สืบค้นข้อมูลและสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน	0.658
30 ปฏิบัติงานทางด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างมืออาชีพ	0.392
31 สร้างสรรค์ผลงานวิชาการเพื่อแก้ปัญหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	.549
32 บริหารจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างมีประสิทธิภาพ	0.456
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	0.946

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ อว ๘๒๐๕.๐๔/๘๓๑

คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา
มหาวิทยาลัยทักษิณ อำเภอป่าพะยอม
จังหวัดพัทลุง ๙๓๒๑๐

๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

เรียน คณบดีสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามการวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด

ด้วย นางสาวอรนุช อิศระ ตำแหน่ง นักวิชาการ สังกัด คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ อยู่ระหว่างการจัดทำวิจัย เรื่อง

(ภาษาไทย) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและผลการเรียนรู้จริงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของนิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ

(ภาษาอังกฤษ) Expected learning outcomes and authentic learning outcomes according to Thai qualification framework for higher education of undergraduate student occupational health and safety program faculty of health and sports science Thaksin University

ในการนี้ เพื่อให้การจัดทำวิจัยของบุคลากรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สังกัดสำนักวิชาสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตอบแบบสอบถามเพื่อทดสอบความเชื่อมั่นในการทำวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชาวลักษณ์ ฤทธิสรไกร)
คณบดีคณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา
ปฏิบัติหน้าที่แทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยทักษิณ

สำนักงานคณะฯ

โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๗๕๖๐-๕๖๑๓

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ -สกุล	นางอรนุช กำเนิดมณี	
วุฒิการศึกษา	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จ
วท.บ.สุขศาสตร์อุตสาหกรรม และความปลอดภัย	คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ	พ.ศ. 2553
วท.ม.อาชีวเวชศาสตร์	คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	พ.ศ. 2560

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

พ.ศ. 2562

นักวิชาการ ระดับปฏิบัติการ
คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ
วิทยาเขตพัทลุง

ผลงานทางวิชาการ

ธนาวัฒน์ รักกมล ธิติมา ณ สงขลา วรินทร์ทิพย์ ชูช่วย และอรนุช อิศระ. (2558) “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถภาพปอดของพนักงานที่มีการสัมผัสแอมโมเนียจากการรับซื้อน้ำยางสดในสหกรณ์กองทุนสวนเขตภาคใต้”. วารสารควบคุมโรค. 41 (4), 285-296.

อรนุช อิศระ และวรินทร์ทิพย์ ชูช่วย. (2558) “ความคาดหวังและความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิตสุขศาสตร์อุตสาหกรรมและความปลอดภัย คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ”. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. มหาวิทยาลัยทักษิณ : พัทลุง

อรนุช อิศระ (2560). “ผลกระทบของสารเคมีที่ใช้ทำความสะอาดต่อความผิดปกติของระบบทางเดินหายใจและสมรรถภาพการทำงานของปอดในกลุ่มพนักงานที่ทำงานในกิจการรับจ้างทำความสะอาด” รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : สงขลา

อรนุช อิศระ, พิชญ่า พรรคทองสุข และฐิติวร ชูสง. (2560). “ผลกระทบของสารเคมีที่ใช้ทำความสะอาดต่อระบบทางเดินหายใจในกลุ่มพนักงานที่ทำงานในกิจการรับจ้างทำความสะอาด” ใน การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 27 ประจำปี 2560 และการประชุมวิชาการระดับชาติด้านบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ ครั้งที่ 3. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ. หน้า 196-203